

MARPINGENI JELENÉSEK III.

Míg 1876-ban három kislánynak, 1997-ben három fiatal nőnek /Marion Guttmann (30 éves), Christine Ney-Nidercorn (25 éves), Judith Hirber(35 éves)/ jelenik meg Mária. Különböző helyen laknak és még nem is ismerik egymást.

Marion férjes asszony, a jelenések idején 30 éves, Neukirchenből származik. A jelenésekig nem élt vallásos életet. 1997-ben belső indíttatásra Marpingenbe utazik, út közben a fiers-i Mária kápolnában női hangot hall: "Akarsz-e mindent vállalni, ami Istenhez vezet majd? Meghökken, de innentől kezdve rózsafüzért kezd imádkozni. A Marpingeni forrásnál újra hangot hall: "Elvezetek hozzád egy papot, aki megértéssel fogadja a problémádat." 1998. július 3-án egy plébánossal találkozik, akinél 13 év után újra gyónást végez, és ekkor ismeri meg Christine-t. Mária a kis Jézussal a karján jelent meg neki, de nem mindig látja Máriát, olykor csak a hangját hallja.

Christine 25 éves férjes asszony a jelenések idején. Ensdorfból származik. Egy nagyon kicsi francia faluban lakik. Korábban hívő volt, de vallását már nem gyakorolta. 1997-ben teregetés közben melegség járta át, majd le kellett térdelnie, s ekkor pillantotta meg a fehér ruhás, fehér fátyolos Szűzanyát először, aki csak gyengéden mosolygott rá. A későbbi találkozások során azonban nem mindig látta, sokszor csak hallotta Mária szavait. 1998 szeptemberében mikor Mária-énekeket kellett énekelnie egy imaórán ismerte meg a szervező Judithot.

Judith Hiber 35 éves, nem férjezett a törvényszéki hivatalban dolgozik. Judith először 1999. március 14-én hall sugallatot egy marpingeni áhítat előtt: "Gyermekem, nem kell félned!" A nyilvános jelenéseken azonban csak hallja, de nem látja a Szűzanyát.

ELSŐ NYILVÁNOS JELENÉS ÉS KINYILATKOZTATÁS /1999. MÁJUS 17./

Marion erős belső késztetésre barátnőjével Marpingenbe indulnak. Út közben Marion hirtelen felkiált: Ó, ez meg mi? Mi ez? De hiszen ez Rafael arkangyal!" Később: Hiszen itt van minden angyal és a szentek és a megboldogultak! Már itt van a Szûzanya is a kis Jézussal... És itt van egy világító kereszt!" A fénylõ keresztet követve a marpingeni (härtelwaldi) kápolnához érkeztek.

"Németország anyjaként jövök" - mondja a Szûzanya, és mindenkinek megköszöni a kápolna gondozását.

"Szeplõtelen Szívem diadalmenetét Marpingenben akarom megkezdeni!"

A világítókereszt a további hónapokban is elkíséri õket a kápolnához, és késõbb Cristine is látja a kísérõ angyalt és néhány szentet /Don Boscot, Edith Steint, az arsi plébánost, Bernadette Soubiroust és Pio atyát.

MÁSODIK JELENÉS /MÁJUS 20./

A Szûzanya köszönetet mond a kápolnában imádkozóknak és Patricio atyának a kápolna bővítéséért.

HARMADIK JELENÉS /MÁJUS 26./

Belső késztetésre mindhárman Marpingenbe mennek. Marion felismeri a három arkangyalt és a Szûzanya a következõket mondja: "Azt kívánom, hogy ma emberek jöjjenek!" Rózsafüzért imádkoznak, mikor megjelenik a Szûzanya a kis Jézussal, fején aranykoronával. Ezután a Szûz kinyújtja kezét, és ezt mondja:

"Gyermekeim, teljes szívembõl szeretlek benneteket, és én hívtalak ma itt össze benneteket. Megígértem, hogy eljövök, hogy nehéz idõkben visszatérek, és én tartom ígéreteimet: most ismét itt vagyok. Még egyszer köszönetet mondok azoknak az embereknek, akik a kápolnát karban tartották, és szép virágokkal díszítették évtizedeken át. Köszönöm az imát.

Elfogadtam, és továbbítottam Fiamnak. Az az imádság, melyet itt évtizedeken át mondtak, már nagy segítségére volt a világnak.

Még egyszer kérlek benneteket, szüntelenül imádkozzátok itt a rózsafüzért, minden olyan cél érdekében, melyet meghagytam nektek, mindenkinek elõtt a világ békéjéért, ez most nagyon fontos, a világ békéjéért. Mondjátok a rózsafüzért a világ békéjéért."

Aztán elmondta, mennyire szereti a gyerekeket, majd hozzáfûzte: "Kérlek benneteket, hogy

szüntelenül imádkoztatok, miközben dolgoztok, vagy bármit csináltok, szívetekben mindig imádkoztatok, én majd mindent Szeplőtelen Szívembe zárok és továbbbítom Fiamnak."

Judithon keresztül így folytatta:

"A rózsafüzér, az az ima, melyet én már Fatimában is kértem tőletek. A rózsafüzér nagy hatalmat ad nekem, amire most szükségem is van, megmenteni a világot és visszaadni az Atyának, aki nagy várakozással nézi az embereket és a lelkeket. Minden embert szeret, és azt kéri tőlünk, hogy a bűnösök megtéréséért imádkozzunk és segítsünk neki rendbe hozni a világot."

Christine által:

"Szeretlek benneteket, gyermekeim, és Szeplőtelen Szívembe zárlak benneteket. Imádkoztatok szüntelenül, imádkoztatok, és tartsatok bűnbánatot! Ez az én törekvésem, ez az üzenetem, melyet ma adni szeretnék nektek. Imádkoztatok és tartsatok bűnbánatot, és el ne vesszetek! Gyertek az én utamon velem Jézushoz! Rátok adom majd köntösömet, és felétek nyújtom kezemet, hogy így vezesselek benneteket Fiamhoz. Ne aggódjatok, gyermekeim, veletek vagyok! Én vagyok a ti Anyátok, aki kezét nyújtja nektek. A tiétek vagyok, mindenkihez igen közel állok. Mindegyikötök a gyermekem és nem hagylak benneteket cserben. Legfőképpen nem ezekben a nehéz időkben. Még gyakrabban fogok jönni, és azt szeretném, ha betegeket hoznának ide. Azért ajándékoztam nektek a forrást, hogy testi és lelki gyógyulást hozzon, és hogy erőt adjak az én utamat járni, mely gyakran keresztút, tövisekkel szegélyezett út."

Judithon keresztül:

"Ha a rózsafüzéért mondjátok, mindig eljövök, hogy ezt az imát, ami ajkatokról és szívetekből jön, összegyűjtssem a világ javára. Ezért még egyszer kérlek benneteket, mondjátok gyakran a rózsafüzéért, amit én adtam nektek."

Christine által:

"Nem akarok szenzációt. Megígértem, hogy idejövök, és most meg is teszem, mert kevés az idő. De azt szeretném, hogy csendben imádkoztatok, és hogy ájtatosan imádkoztatok, amint azt kívántam, de azt szeretném, ha mindez csöndben történne. Ne legyen szenzáció! Mindennek kicsinek kell lennie, és mindent alázattal kell végrehajtani. Megáldalak benneteket, gyermekeim."
Végül ismét megjelent a karján a kis Jézus, és ő áldotta meg az embereket. Azután egy jól látható villanással eltűnt.

NEGYEDIK JELENÉS

/JÚNIUS 1./

Amikor a kápolnát elhagyták, akkor pillantották meg kint a barlangnál a Szûzanyát.

Marion: "Olyan, mint az égi királynő, fehér fátyollal és fehér ruhában."

Christine: "Én nem látom őt, csak hallom. Azt mondja:

"Gyermekeim, ismét imádkozásra szólítalak fel benneteket. Imádkoznotok kell a bűnösök megtéréséért s a világ békéjéért. Imádkoztatok, gyermekeim, imádkoztatok! Ezen kívül még egyszer szeretném mondani, hogy igyatok a forrásból és hozzátok ide nekem a betegeket. Megígértem, hogy lelki és testi gyógyulást adományozok, és ezt meg is teszem. Az

ígéretemet megtartom. Hozzátok el nekem a betegeket feltűnés nélkül! Nektek ajándékoztam az imádságokat, és mindenek előtt a betegekért mondandó imákat, hogy feltűnés és szenzáció nélkül el tudjátok hozni nekem a betegeket.

Imádkozzatok, gyermekeim, és tartsatok bűnbánatot! Ez az az üzenet, amelyet ma szeretnék átadni. Ismételen felszólítalak benneteket, hogy imádkozzatok."

Azután azt kérte a Szűzanya, hogy a látnokokat és azt a helyet, ahol ő maga állt, hintsétek meg szenteltvízzel. Judith megkérte erre Herbertet. Egészen addig Herbert észre sem vette, mi történt, mert éppen a kápolna mögött söpört.

Marion: "A Szűzanya most éppen ott áll a gyermek Jézussal, ahol te vagy. A kis Jézus keresztet vet, a Szűzanya meghajol, és ő maga is keresztet vet. Mindketten mosolyognak. "

Christine: "Ezt mondja: "Újra eljövök, ahogy megígértem már első alkalommal. Újra eljövök. Még nagyon sokszor meg fogok itt jelenni, mert sürgős üzeneteim vannak. Megáldalak benneteket, gyermekeim."

Aztán Christine még hozzáfűz egy mondatot: "Mielőtt elment, még mondott valamit. Úgy értettem, hozzá kell érintenünk a rózsafüzéreket a köhöz." A virágágyásban lévő köre mutat. Herbert azt mondja: "Ez a jelenés köve."

E jelenés után mindannyiuknak egy kis időre van szükségük, hogy ismét visszazökkenjenek a mindennapi életbe. Ekkor elmennek a forrás irányába, de kerülőt tesznek, mert Marion úgy érzi, hogy el kell menniük egy asszonyért. De a címet nem tudja pontosan. Valahogy eljutnak a házhoz. Az asszony otthon van és velük tart. Amikor megérkeznek a Szentháromság-kápolnához, a Szűzanya már vár rájuk az oltár előtt. Marion látja, ahogy Szűz Mária kezeiből sugarak áradnak ki és a jelenlevőkre hullanak.

Ekkor a Szűzanya Judith által a következőket mondja:

"Gyermekeim, azért hívtalak ide fel benneteket, hogy a forrásomhoz vigyelek benneteket."

Ezután a Szűzanya odamegy a forráshoz és rámutat:

"Ezt a gyógyírt lelketeknek is szeretném ajándékozni, ezért hívtalak ide fel benneteket. Ezt a forrást azért adtam ajándékba, hogy betegeket gyógyítson, testüket és lelküket is, ezért mondtam olyan sokszor már nektek, hogy hozzátok ide a betegeket. Azért jöttem ezekben a nehéz időkben, hogy ismét betegeket gyógyítsak lelkileg és testileg is, mert az emberek baja olyan kimondhatatlanul nagy."

Christine által folytatja:

"Ne féljete, ez az én forrásom, mely nem fog kiapadni. Elég lesz a víz, nem kell félnetek, hogy kevés víz van itt. Elég lesz a víz."

Azután ismét Judith által:

"Nektek, gyermekeim, különösképpen a betegekért kell imádkoznotok. Egyrészt azért, hogy az őrangyalok idehozzák őket, másrészt azért, hogy újból elkezdjenek szívből imádkozni, Istennel beszélni, őt szeretni és szolgálni. Ennek a Szentháromság-képnek itt fent megvan a jelentése: nem engem kell dicsőíteni, hanem az Atyát, a Fiút és a Szentlelket."

Ekkor Szűz Mária felett megjelenik egy világító kereszt, közepén egy galamb. Körös-körül zöld olajágak forognak, amelyek fénysugarakat bocsátanak ki. Azután Christine által így szól a Szűzanya:

"Most megáldalak benneteket, gyermekeim, és azt kívánom, hogy az a nő, akit általatok hívtam, meséljen el mindent a papnak. "

Áldást mond "az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében, ámen." Azután megint eltűnik egy villanással. (Nem úgy, mint egy villám, hanem úgy, mint egy fényes villanás).

Az a nő, aki a látnokokkal jött ide, közvetlenül ezelőtt hosszú beszélgetést folytatott egy paderborni pappal. Hazavitték ezt a nőt, és még egyszer visszamentek a kegykápolnához. És azután külön mentek haza.

ÖTÖDIK JELENÉS /JÚNIUS 7./

Útban a kegykápolnához Christine újra látja a világító keresztet, mely az előtt az autó előtt megy, melyet Judith vezet. Sok szent van jelen, akik sorfalat képeznek, és vidáman integetnek. Köztük van ezúttal Sr. Blandine Merten is. A Szûzanya Christine tudtára adja, hogy nem kell félnie; egészen köpenyébe zárja majd, hogy semmi sem térítheti el. 18 óra felé megjelenik nekik a Szûzanya. A Mária szobortól balra áll, és a "Salve Regina" éneket kéri. Mindenki énekl. Szûz Mária karján a Gyermekkel így szól Christinéhez:

"Ismét imádkozásra szólítlak fel benneteket! Imádkozatok, gyermekeim, ez a legfontosabb! Azt a rózsafüzért mondjátok, melyet én tanítottam nektek. Mondjátok a rózsafüzért a bûnösök megtéréseért és a világ békéjéért! Fontos, hogy imádkozatok, tartsatok bûnbánatot és imádkozatok, és ne féljete, gyermekeim! Én a ti Anyátok vagyok, és mindig veletek vagyok."

Valamivel később és már egyedül:

"Gyermekeim, még egyszer mondom nektek: betegeket szeretnék gyógyítani, lelkileg és testileg. Ide szeretném hívni a betegeket, hogy újra megtanuljanak bennem és Istenben bízni. Azért jöttem ezekben a nehéz időkben, hogy erőt és vigaszt ajándékozzak nektek. Oly vigasztalan idők járnak, hogy el kellett hozzátok jönnöm, hogy vigaszt nyújtsak nektek. Szeretlek benneteket, és Fiam, Jézus szintén szeret titeket. Velem együtt köszöni nektek az imákat, áldozataitokat és jóakarotokat."

Azután ismét megjelenik a kis Jézus, és mindketten csendben hallgatják a kápolnából felhangzó imákat.

"Megígértem nektek, hogy ismét eljövök ide, a nehéz, áldatlan időkben, és én betartom az ígéreteket. Még gyakrabban meg fogok jelenni a Mária-kútnál és a plébániatemplomnál is. Oda is eljövök, nemcsak ide, hanem oda is. Mindez a tervem része, hogy ez a hely összekovácsolódjon. És még egyszer: ne féljete, gyermekeim, bízzatok, bízzatok teljes szívetekből, és bízzatok félelmeiteket és bajaitokat az én Szeplőtelen Szívemre!"

Ezután a Szûzanya arra kéri a zarándokokat, hogy tartsák fel rózsafüzéreiket, hogy megáldhassa azokat. A zarándokok elmondanak egytized rózsafüzért. A Szûzanya ezalatt ott marad, azután újra eltűnik egy fényes villanással.

HATODIK JELENÉS /JÚNIUS 13./

15 óra 20 felé jár az idő. Christine éppen a "Mária siratóéneke" című éneket énekl. A látnokok Hartelwaldban vannak, a Rosa Mystica szobor előtt. Ekkor a Szűzanya így szól Christinéhez:

"Gyermekeim, azért vezettelek ide benneteket, hogy elkezdhessétek Németországban diadalmenetemet. Szeretlek benneteket, gyermekeim, és boldog vagyok, hogy eljöttetek hívásomra. Annak is nagyon örülök, hogy papok is vannak itt. Örvend az én szívem, és örvend isteni Fiam szíve, hogy papok is vannak itt. Szeretett fiaim, oly nagyon örülök annak, hogy itt vagytok."

Marion ekkor megjegyzi: "Olyan szépen ragyog a ruhája a csillagokkal, a fátyla is, amely átlátszó és csillagok vannak rajta. Kék a szeme és fekete a haja... egészen szerény az öltözeke, de csodálatos."

"Annak is nagyon örülök, hogy sok beteg jött el. Ahogy az imént mondta az a fiatal férfi, aki előimádkozott: először imádkozni kell, és én utána lelki vagy testi gyógyulást ígérek a betegeknek. Az ima nagyon fontos. Még egyszer mondom, imádkozzátok a rózsafüzért, mondjátok a rózsafüzért a bűnösök megtéréseért és a világ békéjéért! Imádkozzátok a rózsafüzért! Nagyon fontos, hogy a rózsafüzért mondjátok. Szükségem van az imákra! Szükségem van az imákra!"

Marion: "Csúsztatja a rózsafüzér szeméit az ujjai között, és ő maga is imádkozza a rózsafüzért." (Medjugorjé-ban és Schichoban is együtt mondja a Szűzanya a rózsafüzért az imádkozókkal, de az első szavaknál hallgat; végtére is nem köszönheti saját magát.)

Christinén keresztül azt mondja Szűz Mária, hogy örül, hogy a papok itt vannak, hogy az ő szeretett fiai itt vannak. Majd folytatja:

"Szeretlek benneteket, gyermekeim, és minden félelmeteket és gondotokat az én Szeplőtelen Szívemben hordom. Bízhatok mindent az én Szeplőtelen Szívemre! Én a ti Anyátok vagyok és gondoskodom rólatok. Mindegyikötökkel törődöm. Ringatlak benneteket karjaimban, mint egy gyermeket, és szeretlek benneteket."

Christine ismét látja a szenteket, akik idejövet kísérték őt. Azután Szűz Mária megkéri a jelenlévő papokat, hogy áldják meg a helyet és a zarándokokat. Az előimádkozó ekkor mikrofonon keresztül felkéri a papokat, hogy jöjjenek ide és osszanak áldást, majd a jelenés helyét, valamint a látnokokat hintsék meg szenteltvízzel.

Christine közli: "Én csak a szívemmel látom őt, de egészen tisztán hallom... Most azt kell mondanom, hogy nagyon örül, hogy a papok itt vannak, hogy a szeretett fiai itt vannak. Hihetetlenül örül, és Szeplőtelen Szívében hordja a papokat és a szerzeteseket, és mindig mellettük áll."

Ezután több pap megáldja a jelenés helyét és a látnokokat. Ekkor Szűz Mária Christine által így szól: "Szeretlek benneteket, gyermekeim, és megtartom ígéreteimet. Visszatértem ide, és még gyakrabban fogok jönni, mert itt Marpingenben kezdődik el Szeplőtelen Szívem diadalmenete Németországban. Az ima által, melyet ma itt mondanak, fog a megtérés kegyelme az emberekre hullani."

Christine folytatja: "Megint a rózsafüzér-imádságra szólít fel bennünket, a rózsafüzért szeretné, mert az a legerősebb fegyver az ellenség elleni harcban. Szeretettel imádkozva... a rózsafüzér."

Most Judith veszi át a szót azzal, hogy Szűz Mária üzenetét tolmácsolja:
"Gyermekeim, érzem, hogy boldog a szívetek, hogy itt lehettek. Mindegyikötöket egyenként hívtam, hogy itt legyen. Mert ti vagytok, gyermekeim, kiválasztva arra, hogy Németországban a diadalt, Szeplőtelen Szívem diadalát velem előkészítsétek. Ez az imaáradat, amely ma e szent helyről az egekbe száll, közbenjár majd Atyám trónjánál értetek, és egész Németországért, és az egész világért. Teljes szívemből szeretlek benneteket. Nagy áldással és kegyelemmel küldelek haza benneteket, hogy ott, ahol vagytok, hatékony lehessen. Imámmal, melyet Isten trónja előtt mindnyájatokért mondok, közbenjárok értetek. Ez örökre elkísér majd benneteket, hogy végre tudjátok hajtani tervemet."
Amikor az egyik pap a papok számára is kér üzenetet, a Szűzanya Christine és Judith által kéri, hogy imádkozzák egyházközségeikben a rózsafüzért. Ezen kívül óhaja: "...a Szentatyához való hűség, minden dologban."

E nap első jelenése végén ezt mondja Szűz Mária:

"Mielőtt elmegyek, minden jelenlévőt meg fogok áldani, és az én Fiam, Jézus, aki itt jelen van, velem együtt fog áldást osztani. Mondjátok meg az embereknek, hogy térdeljenek le, és nyílt szívvel fogadják ezt az égi áldást!"

Az előimádkozó közli ezt az óhajt. Minden jelenlévő letérdel. A kis Jézus megáldja az embereket, a Szűzanya közben meghajol, azután eltűnik. Nem sokkal később Marion utal rá, hogy Szűz Mária ismét itt van, hogy mondjon valamit. "Igen" - feleli Christine "Még egyszer eljött, hiszen mi mindig annyira félünk. Eljött, hogy megerősítse, hogy a szombati szentmise előtt visszatér. Szándékosan a szentmise előtt jön, mert el szeretné vezetni gyermekeit a Fiához... 8 óra felé jön Härtelwaldba, lehet, hogy kicsit korábban vagy később." Azután újra eltűnik a jelenés.

A zárándokmise után, amelyre 17óra 15-kor került sor, a három látnok és egy kis csoport érkezik a Mária-kúthoz. Ott immár harmadszor jelenik meg Szűz Mária. Judith tolmácsolja a szavait:

"Miután Fiamnál voltatok, és őt imádtátok, és ő egyesült a szívetekkel, még egyszer eljövök a Mária kúthoz, még egyszer el szeretném nektek mondani, mennyire szeretlek benneteket. Szívemben hordozlak benneteket. Az én szívem a ti mentsváratok. Menedék, amely nektek minden bajban nyitva áll. Menedék, amely mindig vár rátok. A mentsvár, vagyis az én Szeplőtelen Szívem titeket kimondhatatlanul szeret. Elfogadom imáitokat, gondjaitokat, bajaitokat, és kéréseiteket is megőrzöm szívemben, hogy Isten trónja előtt közbenjárjak értetek. Szükségem van imáatokra, vissza kell adni a világot Atyámnak. Az Atya nagy szeretetben várakozik, és nagy gonddal tekint a világra, mely olyan messze tévedt tőle. Azt szeretné, hogy a világ megtérjen, hogy újra visszatérjen a szentségekhez, mindenek előtt a szentgyónáshoz. A szentgyónás által az én isteni Fiam vére lelketeket tisztábbra... fehérebbre mossa, mint a hó. Ezért tanuljátok meg ezt a szentséget nagyon szeretni, mert ez Isten irgalmasságának legnagyobb ajándéka, amit csak adhatott nektek. Emlékezzetek mindig, Jézus, az én Fiam ezért, értetek halt meg."

Christine által: "Szeretlek benneteket, gyermekeim. Megerősödvé menjete haza, vigyétek a családotokba azt a szeretetet, melyet ma nektek ajándékoztam! Mindig veletek leszek szívetekben. Én Szeplőtelen Szívemben hordozlak benneteket."

Azután ezt kéri: "Azt szeretném, hogy a fiatal pap előre jöjjön. Az én isteni Fiammal együtt, akit gyermekként karomon hordok, és aki titeket is a szívében hordoz, szeretnék a Fiam

által... az én Kisfiam fog áldást adni... az én isteni Fiam fogja áldásra emelni kezét."

Fiával együtt áldást ad. "A Szûzanya pontosan ön mögött áll most" - mondja Marion.

Christine a paphoz fordulva: "A Szûzanya önhöz beszél:

"Szeretett fiam, melletted is állok küldetésedben. Mindig veled vagyok, és minél nehezebb az út, annál inkább fogom a kezéd. Gondolj csak nehézségeidre! Nem hagylak cserben. Mindenről tudok, és minden benne van az isteni tervben."

Mielőtt Szûz Mária végleg eltûnne, Christinén keresztül a következõket tudatja:

"Visszajövök. A Mária-kúthoz is visszajövök. De egy késõbbi idõben jövök. A Mária-kúthoz jövök. És a plébániatemplomba is eljövök majd, hogy a hely összekovácsolódjon. Nem szabad, hogy versengés legyen itt az én helységemben, az én Marpingenemben. E helynek össze kell kovácsolódnia, de ehhez sok imára van szükség. Imádkozzatok tehát, gyermekeim! Imádkozzatok a püspökért is! És ne féljete, bármilyen kilátástalannak is tûnik az egész, minden az én isteni tervem része. Gondoljatok szavaimra: Szenvedés nélkül nem juthatunk előre. De én segíteni fogok nektek elviselni a szenvedéseteket, tehát ne féljete! Szeretlek benneteket, gyermekeim!"

HETEDIK JELENÉS

/JÚNIUS 20./

Röviddel 8 óra elõtt Härtelwaldban. A látókok, akik sosem tudják pontosan, hogy jön-e a Szûzanya, és hogy mikor jön, röviddel a jelenés elõtt világos belsõ sugallatot éreznek.

Christine: Megkérdeztem, ki õ?

"Én vagyok az Úr Anyja, aki Isten trónja elõtt térdel, és közbenjár az egész világban lévõ összes gyermekéért."

Azt kéri, hogy minden engedelmességben történjen, mert õ is engedelmességben cselekszik."

Azután ezt mondja a jelenés:

"Azért jöttem, hogy elmondjam, Fiam azt kéri, hogy újból mossátok tisztára lelketeget."

Ekkor Marion leírja a jelenést: "Látom a kis Jézust, talán 5-6 éves; néha komolyan néz, azután megint mosolyog, és lefelé néz..."

Most Szûz Mária Judithon keresztül beszél:

"Gyermekeim, a bûnáradat, amely a Földrõl az égig ér, már el nem tûrhetõ. A legnagyobb sérelem, amely Istent érheti, hogy az emberek nem igénylik az õ irgalmasságát. Irgalmassága a szentgyónás szentségében minden ember számára elérhetõ. De nagyon fáj az Úrnak, hogy ti ezt az ajándékot nem fogadjátok el. Ez szeretete ajándéka, melyet kereszthalála által érdemelt ki. Ó, ti emberek! Bár látnátok, hogy fáj az õ szíve, mert nem akarjátok elfogadni ezt az ajándékot. Ez az én szívemet is szomorúvá teszi, és a töviseket, melyek szívemet körülveszik, még mélyebben szúrják szívembe. Fáj a szívem, óh gyermekeim! Ma egészen határozottan azt mondom nektek: Térjete vissza az Úrhoz! Imádkozzatok a rózsafüzért, imádkozzatok a bûnösök megtéréséért!"

Nagyon fontos, hogy imádkozzatok, mert Isten ellenfele megkísérel romlásba dönteni. Óh, ti emberek, ha gondolnátok erre! Nézzétek az én fájdalomat! Oly sebzett az én szívem, és azért jövök ma, hogy ezt a fájdalmat kinyilvánítsam, hogy ti, legalább ti, akiket ma idehívtam, elkezdjétek szeretni Isten irgalmasságát és ezzel a szentgyónás szentségét. Ez az én óhajom és erre kérek benneteket teljes szívemből."

Christine újból látja a fehér galambot és a sok színes virágszirmot, amelyek a zarándokokra hullanak. "Egyszerre csak már nem az aranykorona van a Szűzanyán, hanem egy töviskoszorút visel a fején." Azután Marion és Christine sok kis gyereket lát.

"Ezek azok a gyerekek, akiket ti, gyermekeim, nem akartatok!" Marion ezt mondja: "De nem mind, részben elvetélt koraszülöttek. Életképtelen magzatok, akiket azután Isten egyenesen magához vesz az égbe."

Ekkor azt mondja a kis Jézus: "Engedjétek hozzám a gyerekeket, és ne akadályozzátok őket, mert az ilyeneké a mennyek országa!"

Mária Christinén keresztül szól:

"Kérek benneteket, gyermekeim, maradjatok Isten szeretetében, éljétek Isten parancsai szerint! Tehát úgy is, hogy elfogadjátok a szentségeket! Ne szűrjétek a töviseket a szívembe, hanem húzzátok ki azokat imáitokkal és Istenben való életetekkel. És ehhez tartozik az engedelmesség is. Ma szeretném megismételni azt, hogy abszolút engedelmességet kívánok. Erre kérek benneteket."

Judith által:

"Ha nehéz lesz majd engedelmeskednetek, gondoljatok az én Fiamra, mert az én Fiam mindig engedelmes volt, és engedelmissége vezette őt irántatok érzett szeretetből megváltásotokért a keresztre. És az engedelmisség - keresztút, mert ez akaratotok megfeszítése; akaratotoké, melytől olyan nehezetekre esik megválni. Szabaduljatok meg akaratotoktól és illeszkedjétek az Atya tervébe! Mert ez az én Szeplőtelen Szívem terve, Szeplőtelen Szívem diadala, ami itt Németország javára elkezdődött. "

Christine egy kis csend után: "Tehát, ha jól éretem, július harmadik vasárnapján akar újra eljönni". Ezután egy pap, szokás szerint áldást osztott.

Röviddel ezután a Szűzanya még egyszer visszatért. Ezúttal a zarándokok mellett állt, közvetlenül két nyolc éves forma lány mögött, akik tolószékben ültek.

Marion:

"Megsimogatja a gyermekek haját. Azt mondja, erőt akar adni nekik. Most megfordul, és a tömegre mosolyog, felemeli a kezét és a sugarak az embertömegre áradnak."

Christine:

"Igen, és azt is mondja, hogy meg akarja erősíteni őket szívükben. És minden imát elvisz az ő Fiához."

NYOLCADIK JELENÉS

/JÚLIUS 18./

A forrásnál a három látnok elkezd imádkozni a rózsafüzért, ahogyan azt egy belső hang súgja nekik. A második tized után, megjelenik Szűz Mária fehér ruhában, fehér és fölötté kéék fátyol van rajta. A fehér galambot is lehet újra látni, meg az angyalokat. Szűz Mária mosolyog és elkezd beszélni, de Marion semmit sem ért. Christine ezzel szemben felfogja a

szavait:

"Gyermekeim, nagyon örülök, hogy idejöttetek és követtétek hívásomat. Nagyon szeretlek benneteket, és mindnyájatokat az én Szeplőtelen Szívemben hordozlak. Köszönöm engedelmisségeteket és imáitokat, melyeket én egyenesen a Fiamhoz viszek. Minden imát hálásan fogadok, és megint csak kérlek benneteket, hogy szívetekben szüntelenül imádkozzatok, miközben dolgoztok, miközben tevékenykedtek. Gondoljatok mindig ránk, és imádkozzatok! Imáitok és az a szeretet, mellyel az imákat mondjátok, balszam a szívünkre."

Azután a jelenés Judith által szól, aki szavait így tolmácsolja:

"Azért jöttem ma ide a forráshoz, hogy emlékeztesselek benneteket arra, hogy ezt a forrást már több mint száz évvel ezelőtt ajándékozta Isten, hogy betegeteket gyógyítson. Igyátok ezt a vizet és imádkozzatok! Bízatok bennem és az én Fiamban, mert mi segíteni fogunk nektek! Mondtam nektek, hogy gyógyítani akarom a betegeteket lelkileg és testileg, és ezt meg is tartom, mert amit megígérek, megtartom. Itt fent a forrásnál is emlékeztetni akarlak benneteket, hogy a szent egyházban is van egy forrás, egy soha ki nem apadó forrás, melyet ma már nem használnak, vagy már csak nagyon ritkán: az élő víz, mely Jézus szívéből folyt ki. Ez egyrészt az ő szeretete, másrészt az ő kegyelme, melyet kereszthalála révén biztosított nektek. A kegyelem készen áll, hogy behatoljon szívetekbe. Arra kérlek ma benneteket, nyissátok ki szíveteket, hogy beáramolhasson a kegyelem áradata, amely készen áll, és amit a világ ma már nem akar elfogadni."

Marion a galambot most egy piros szívvel látja; a galamb a Szűzanya és a kis Jézus felett lebeg.

Christine:

"Ma is minden gyermekem Anyjaként jövök és a legfőbb vágyam, hogy gyermekeim hagyják, hogy vezessem őket. Ismét kezemet nyújtom felétek. Fogadjátok el és hagyjátok magatokat vezetni, ahogy egy anya vezeti kis gyermekét. Bizakodjatok, bizakodjatok és higgyetek! Sosem hagylak benneteket egyedül. Mindig veletek vagyok és minden gondotokat és bajotokat, de örömeitöket is hordozom veletek. Ismerlek benneteket, mindegyiketeket, és segítek nektek. Ne féljete! Ne hagyjátok, hogy bármi elbizonytalanítson, vagy félrevezessen benneteket! Szeretlek benneteket, gyermekeim."

Marion: "Áttetszően, három dimenzióban látszik"

Christine:

"Azért is jöttem, hogy ezt a forrást, ezt a kegyelemforrást, ezt az egész vidéket újra megáldjam. Amint én visszatértem erre a helyre és újjáélesztettem, úgy szeretném ezt a forrást is újra megáldani."

A Szűzanya és a kis Jézus megérintik a vízcsapokat és a bal sarokban kifolyó vizet. És a kis Jézus keresztet rajzol.

Judithon keresztül:

"Birtokba vettük Isten számára ezt a vizet, megérintése által és az áldás által, melyet a kis Jézus adott. Isten megbízott engem azzal, hogy ezt a vizet hozzáférhetővé tegyem számotokra, és a kegyelem áramoljon benne, amely azután gyógyítani is képes testileg és lelkileg. Ezt a forrást Isten ajándékozta, és ma újból ajándékozta, és eszetekbe juttatja, hogy ez a víz az élet forrása. Mély alázattal, sok szeretettel, s mindenek előtt sok bizalommal kell innotok ezt a vizet, imádkozással egybekötve. Annyira szeretném, hogy a betegek megtanulják viselni szenvedéseiket Istenért, és elfogadni az Isten iránti szeretetből. Így ez

hasznára válik a világnak és segít nekünk a lelkek megmentésében. A lélek a legfontosabb."

(Megjegyzés: Szembetűnő, hogy egyrészt lelki és testi gyógyulást ígér a betegeknek, másrészt szenvedéseik elviselésére kéri őket. E látszólagos ellentmondást feloldhatjuk, ha meggondoljuk, hogy sehol a világon nem ígérte, hogy minden beteget meggyógyít. A gyógyulás belső (lelki) gyógyulás lehet, ha az illető a maga betegségét alázattal elfogadja, tehát megbékél magával és Istennel is.)

Christine: "Azt akarja, hogy lemenjünk a kegykápolnához, ahol már sok ember várakozik. Ő is oda fog jönni." Ekkor a csoport imádkozva a kápolnához megy.

Megérkezve Christine ezt mondja: "Azt mondta, hogy a pap, aki majd a zarándokmisét tartja - azt hiszem, Jörg Müllernek hívják - áldjon meg minket. Röviddel ezután a Szűzanya ismét megjelenik, és Marion írja le őt: "Itt áll a virágágyásban egész egyszerűen öltözve, teljesen fehérben. Kék a szeme, és fekete a haja."

Christine: "A galamb is itt van megint. Megint ott vannak a virágszirmok a szárnyain és alatta. Most a Szűzanya így szól:

"Gyermekeim, azért jöttem el ma, hogy amint már megtettem: a forrást újra megáldjam, megszenteljem a Fiammal együtt. Ezt megtettem az imént. Kérlek benneteket, mértékkel használjátok a forrást. Az összes víz, ami itt folyik, immár megszentelt víz, és ti ihatjátok. Ahogy ígértem, ez a szent víz testi vagy lelki gyógyulást szerez mindazoknak, akiknél ezt Isten, a ti Atyátok úgy kívánja."

Judith által:

"Minden lélek kegyelmet kap. Egyesek meggyógyulnak, mert így szerepel az Atya tervében. Mások megkapják az erőt ahhoz, hogy a szenvedést az Isten iránti szeretetből hordozzák. Egyre jobban megértik majd, hogy a világot csak szenvedés és ima által lehet megmenteni. Ezért jövök és kérlek benneteket, hogy mondjátok azt az imát, melyet tanítottam nektek, vagyis a szent rózsafüzért. Szívetek nagy szeretetével imádkoztatok azt, a bűnösök megtéréséért, a világ békéjéért mondjátok, és azért is, hogy az emberek elfogadják azt a kegyelmet, melyet Istentől kaptak, hogy megmeneküljön a világ. Imádkoztatok, hogy kinyissák szívüket, és tágra nyissák, hogy a kegyelem áradata, amely készen áll, bejusson a szívükbe. Isten rátok néz és szeret benneteket. Várja a világ megtérését, és engem bízott meg, hogy ezt véghezvigyem. Ezért mondom ma nektek, és ezért kérlek benneteket teljes szívemből, ahogy csak egy anya kérhet: Nyissátok ki szíveteket, viseljétek kereszteteket, szeressétek a keresztet, imádkoztatok, tartsatok bűnbánatot és mentsétek meg velem együtt a világot az Atyának, aki a mennyben várja a lelkeket és a világot. Annyira szereti az embereket, és annyira szeretné, hogy megtérjenek, visszataláljanak hozzá, szeretettel és őt dicsőítve éljenek Arra lett a világ teremtve, hogy Istent dicsőítse, nem pedig arra, amit ma tesz, mert a világ nagyon messze sodródott céljától és feladatától.

Szeressétek Őt, gyermekeim, és tárjátok ki szíveteket Ő előtt. Figyeljétek kezemre, és általam megtaláljátok az utat Jézushoz és Jézuson keresztül az Atyához. Szeretlek benneteket, gyermekeim, és minden pillanatban ott vagyok körülöttetek, mellettetek. Vezetlek benneteket, Szeplőtelen Szívemben hordozlak benneteket, és ez a Szeplőtelen Szív a ti mentsváratok. Szívemben megérezitek a vigaszt, megérezitek Isten szeretetét, megérezitek Isten vágyódását, hogy megmentse a világot. Rejtőzzetek Szeplőtelen Szívembe az én Szeplőtelen Szívem szentsége által, és éljétek ebben a szentségben a nap minden pillanatában! A ti életetekben minden Isten terve szerint halad, minden a ti megmentésétekért történik, azért, hogy a mennybe jussatok. Bízatok bennem, gyermekeim! Mindig veletek vagyok, és oly

végtelenül szeretlek benneteket!"

Ahogy ezeket a szavakat mondja, Marion Jézust az Anyja mögött felnőtt férfiként látja, Kezeit Anyja vállára teszi.

Christine: "Azt szeretné, hogy egy pap még egyszer áldást osszon." Újra hivatják a papot, és ő áldást oszt, melyet Jézus vele együtt ad. Ezután meghinti szenteltvízzel a jelenés helyét a virágágyásban. Marion megemlíti, hogy ezalatt a Szűzanya meghajol.

Christine:

"És megint mondja: "Mindig Fiamhoz vezetlek benneteket, mert az én célom az, hogy titeket Fiamhoz vezesselek, aki vár rátok."

Azt mondja, augusztus 8-án délelőtt 11 után újra eljön. Azt mondja, hogy mindenkit, aki ma itt van, ő maga hívott, és hogy a megszentelt vizet mértékkel használjuk, alázattal. Int és elmegy.

KILENCEDIK JELENÉS

/AUGUSZTUS 8./

A tömeg már imádkozva vár a látnokokra. Mikor megérkeznek, először angyalok jelennek meg, köztük Gábriel arkangyal is. Jön Szűz Mária is a kis Jézussal a karján.

Christine által a Szűzanya ezt mondja:

"Gyermekeim, köszönöm nektek, hogy hívásomra idejöttetek. Megint én hívtam ide minden egyes jelenlévőt, akár tud róla, akár nem. Megint Anyaként jövök, mert hiszen annyira szeretlek benneteket. Ma bizalmat és teljes odaadást kérek tőletek. Kezemet nyújtom felétek, fogadjátok el, kérlek, fogadjátok el! Jó vagyok hozzátok és szeretlek benneteket. Teljesen megbízhattok bennem. Hiszen már mondtam, hogy mindegyiketek jól ismerem, és hogy mindent együtt viselek veletek Félelmeiteket, gondjaitokat, szenvedéseiteket, de örömeiteket is. Mindent, amit átéltek, veletek együtt éltem át. Sosem hagylak egyedül benneteket. Bízatok, ajándékozzatok meg bizalmatokkal! Ajándékozzatok meg engem magatokkal, és én elviszlek benneteket az én Fiamhoz, aki oly nagyon vár benneteket és a ti szereteteket. Ne féljete, gyermekeim! Az én Szeplőtelen Szívem megmutatja nektek a Fiamhoz vezető utat."

Judith által:

"Kivétel nélkül mindegyikötök számára Anya vagyok. Mindegyikötöket szívemben hordozlak. Nektek ajándékozom teljes bizalmamat, mert titeket választottalak ki tervemhez. A bizalom azt jelenti, hogy nem törődünk félelmünkkel és azzal, hogy mire nem vagyunk képesek, vagy mit nem lehet véghezvinni. A bizalom azt jelenti, hogy rám tekintetek, az én Szeplőtelen Szívemnek szentelitek magatokat, elfogadjátok kezemet, hagyjátok magatokat általam gyermekként vezetni, és mindent velem, bennem és általam tesztek. Minden félelmetekben veletek vagyok. Elviszem gondjaitokat és bajaitokat Istenhez, és közbenjárók értetek. Életek minden részletével törődöm. Ismerem is életek minden részletét, minden pillanatot, minden szívverést, minden lélegzetvételt. Mindentről tudok, amit tesztek."

Christine által:

"Ma felszólítalak benneteket, hogy szeressétek az én pápámat és kövessétek őt. Imádkozzatok érte és vele! Ő az én pápám. Azt szeretném, hogy kövessétek őt és engedelmeskedjete nek. Ne gúnyoljátok őt, és ne kételkedjete döntéseiben. Az Ég szolgálatában áll és úgy cselekszik, ahogyan azt mi óhajtjuk."

Amit "konzervatívnak" szokás nevezni, az nem más, mint az igazság megőrzése. A haladás és a modern gondolkodás modernizmusba csúszik át, ha az ember eltávolodik az egyház tanaitól és ezzel Isten szellemétől.

Judith által:

"Még egyszer eljöttem azért, hogy tovább tanítsalak benneteket az én legjobban szeretett Fiamról, az én pápámról, akit én szívemből szeretek, és aki egész szívét, egész lényét nekem szentelte, nekem átadta, hogy megmutassam nektek, hogyan viselkedjete vele. Hallgatnotok kell a szavára. Amit nektek mond, a mi megbízásunkból mondja. Ma nagyon nehéz keresztet hord, mert a világ oly távol van Istentől. Ennek a keresztjét hordja. Ha jól megnézzük őt, látni lehet a keresztet. Az irántam, és az én isteni Fiam iránti szeretetből hordja azt. A lelkek megmentéséért hordja, és azért, hogy a világ visszatérjen Istenhez.

A szeretet, melyet sugároz, az én szeretetem és isteni Fiam szeretete. Ő az én eszkööm, és engedelmes eszkööm. Nektek is, gyermekeim, engedelmesnek kell lennetek, hűnek kell lennetek a pápához, szeretnetek kell őt, és hallgatnotok kell rá. Tudom, hogy ma a ti időtökben nehéz az ő szavainak engedelmeskedni, mert megnehezítik számotokra, hogy az igaz szavakat, melyeket a pápa mondott, meghalljátok, mert kiforgatják a szavait, mert nem helyesen adják tovább azokat, és mert ezzel az egyházat félrevezetik. Hallgassatok hát a pápára! Ő a fény a ti korotokban, melyet Isten az. én közbenjárásomra nektek ajándékozott. Nézzete e fényre! A hegyen van. A pápa az egyház csúcsa, a hierarchiában a legfelső. Ő Istent képviseli, ő Péter, és Jézus erre a sziklára építete az ő egyházát. Mindez e Péter nélkül, e pápa nélkül nem egyház már, de semmiképpen sem az, melyet Jézus alapított. Mert Jézus az egyházat a pápára, Péterre, a sziklára építete. Legyete bátrak és bízzate benne!"

Christine által:

"Gondoljate rá, gyermekeink, hogy mi teljes szívünköl szeretünk benneteket, és, ezt a szeretetet nektek akarjuk ajándékozni, de ki kell nyitnotok szíveteket, hogy a szeretet bejuthasson. Minden törekvést magammal vittem, mindent az én Szeplötelen Szívembe zárok. Ne féljete! Én a ti Anyátok vagyok, és soha nem hagylak benneteket magatokra. Ezt bensőleg tudatosítanotok kell, és meg kell tanulnotok megérteni."

TIZEDIK JELENÉS
/AUGUSZTUS 21./

Ezúttal ismét sok ázsiai volt jelen, sok fiatalember is, valamint papok és szerzetesek. Hét kamera is fel volt állítva; türelmetlenül várták a látnokokat. Elhúzódot a dolog, mert jelenés csak 20 óra után volt. Hans Schotte közvetlenül a látnokok előtt állította fel kameráját a lezárt területen belül, ahol a betegek és a lelkészek helye volt. Hans Schotte kezdettől fogva mindent filmre vett. Ezen az estén filmre kellett vennie a reakcióeszteket is, melyeket a jelenések alatt a látnokokkal akartak elvégezni. Mindent dokumentálni kellett, még pedig közvetlen-közlelől.

A három látnok először kissé oldalt, a kápolna előtt állt. Együtt imádkozták a rózsafüzért a többiekkel. Azután a mozgássérült gyermekek felé fordultak, és egy ideig velük beszélgettek. Néhány zarándok csodálkozott a fesztelen és egyáltalán nem áhítatos légkörön: Hogy tudnak a látnokok ilyen felszabadultan és kötetlenül beszélgetni, amikor közvetlenül Szűz Mária látogatása előtt állnak? Ezt a fesztelenséget a medjugorje-i látnokoknál is tapasztalható, valamint Renato Baronnal Schióban és Pino Casagrande-nél, aki a világ különböző részein zajló jelenéseket lát. Az Ég már csak ilyen fesztelen és közvetlen. Hirtelen így szól Christine: "A kápolnába jön, menjünk a kápolnába! Ott akar megjelenni."

A kint álló tömeg csalódására és az operatőrök bosszúságára eltűnnek a látnokok a kegykápolnában. Hans Schotte bemegy velük; Jörg Müller közvetlenül a látnokok előtt ül, és zavartalanul végezheti tesztjeit.

A jelenés után Marion így szól: "Hamarosan ismét meg akar jelenni, de kint." Így hát mindenki kimegy, ahol 21 óra 20 perc táján Szűz Mária ismét megjelenik. Claus Sträber, egy fiatal szerzetes felhívja a figyelmemet arra, hogy a madarak a jelenések kezdetekor elhallgatnak, hogy azután folytassák éneküket. Valóban. Először észre sem vettük.

Judith, mint mindig, elindítja a magnót.

"Gyermekeim, köszönöm nektek, hogy vállaltátok e hosszú utat és itt vagytok. Teljes szívemből szeretlek benneteket. Ezért kérek ma benneteket, menjetek ismét Fiamhoz. Teljes szeretetével vár rátok. Menjetek hozzá, imádjátok őt, hiszen ő úgy szeret benneteket és vár jöttötökre! Bánatos a szíve. Örömet szerezhettek neki, ha eleget tesztek e kérésnek. Irántatok való szeretetből bezárta magát a tabernákulumba. Kicsi lett, egészen kicsi, olyannyira, hogy bennetek tud lakni. De tiszta szíveket kíván tőletek. Olyan szíveket, melyek őt szeretik, olyanokat melyek vágyakoznak Ő utána, olyanokat, melyek szeretetben izzanak. Mennyi hidegséget talál ma a világban! Mennyi hidegséget, mely fáj az ő Szívének! Ó, gyermekek, ha tudnátok, milyen nagy az ő fájdalma, hogy elutasítjátok a szeretetét a szent Eukarisztia szentségében. Egész nap vár rátok. A templomok üresek, és Ő magányos. Olyan magányos, hogy el sem tudjátok képzelni, mert nagyon nagy a szeretete irántatok. A nap minden pillanatában vár rátok. Milyen keveset is gondoltok Őreá! Ő minden pillanatban rátok gondol. Látogassátok meg Őt a templomban! Ne hagyjátok egyedül! Oly nagyon vágyakozik utánaatok."

Christine által:

"Imát ajándékozok nektek, hogy örömet szerezhessetek vele Jézus Szívének:
Ó Jézus, oly nagyon szeretlek, fogadj el, fogadd el az egész létem! Vezess magadhoz!
Ó Jézus, gyermeked szeretnék lenni. Kérlek, sem örömben, sem bánatban, soha ne hagyj el!
Ó Jézus, oly nagyon szeretlek téged. Fogadd el a szívem, mert Osztolni szeretnék nagy
fájdalomban! Ó Jézus, oly nagyon szeretlek téged. Vegyél el tőlem mindent, ami akadályt
jelent a Hozzád vezető úton! Ámen."

Röviddel ezután: "Ez mai üzenetem első része. Most azt szeretném, ha ismét a barlang elé jönnétek és imádkoznátok. Még egyszer eljövök."

21 óra felé Szűz Mária ismét megjelenik a barlang előtt. Christine a galambot is látja a virágszirmokkal. Fölötte áll egy világító kereszt, rózsaszínűvel, alatta egy szív töviskoronával. Azután Szűz Mária Christinén keresztül így szól:

"Gyermekeim, ma is arra szeretnék kérni benneteket, hogy szeressétek felebarátaitokat. Azt

szeretném kérni, hogy tanuljatok meg újra megbocsátani. Tanuljatok meg megbocsátani, és újra kezét nyújtani annak, aki veletek igazságtalan volt.
Meg kell tanulnotok felülkerekedni a büszkeségeteken. A büszkeség az ellenség eszköze. Meg kell tanulnotok felülkerekedni büszkeségeteken és nem hagyni azt szívetekben. A szeretettel kell felvértetni szíveteket. Büszkeségnek nincs helye benne. Gondoljatok azokra a szavakra, amelyeket az én isteni Fiam a kereszten mondott."

Judith által:

"Gyermekeim, sosem fogjátok tudni teljesen kivetni a büszkeséget szívetekből, mert az tulajdonképpen egy részetek. De minden pillanatban igyekeznetek kell, hogy ne adjatok esélyt neki. A büszkeség minden bűn kezdete. Ha megfigyelitek, minden egyes bűnben megtaláljátok a büszkeséget. Nem szabad engednetek a büszkeségnek, ne adjatok helyet neki szívetekben! Szívetek rajtam, a ti Anyátokon keresztül, egyes-egyedül Jézushoz és ezzel Istenhez tartozik. Isten a ti szíveteket a szeretet számára teremtette. Egyrészt annak a szeretetnek a számára, melyet szívetekbe ad, másrészt azért, hogy ezt a szeretetet, melyet Istentől kaptok, felebarátaitoknak adjátok tovább. Minden emberben benne lakik Jézus Krisztus, minden emberben Újra él, minden emberben újra szenved. Gondoljatok erre, fordítsátok szíveteket örökké Isten felé! Semmi sem állhatja utatokat, semmi sem tartóztathat fel titeket az Isten felé vezető úton. Szíveteknek szüntelenül Isten felé kell fordulnia, a felebaráti szeretet és az Isten iránti szeretet által. Istent az ő kedvéért, felebarátaitokat, pedig Isten kedvéért kell szeretnetek. Szeressetek, gyermekeim! Ne gyűlölködjétek! A gyűlölet az ellenség jele. A szeretet Isten jele. Isten a szeretet, akarja és elvárja tőletek a szeretetet. Gyermekeim, szeressétek felebarátaitokat és szeressétek Istent! Ez a ti feladatotok."

Christine által:

"És még azt szeretném mondani nektek ma, ne támadjátok Isten felszenteltjeit! Imádkozzatok értük, és ne támadjátok őket! Imádkoznotok kell értük, és próbáljátok megajándékozni őket szeretetetekkel. Ezt kívánom tőletek. Szeptember 5-én délután újra eljövök."

Azután Christine kiegészíti:

"Szeptember 6-án is eljön, 5-én kétszer jön." Ezt követően sok zarándok elmegy a keresztúthoz, és imádkozva felmegy rajta. Fent még egyszer meglepi a látnokokat a Szűzanya a látogatásával.

"Gyermekeim! Kérlek, fogadjátok el az ajándékot, amit ma hoztam nektek. Egyrészt az üzeneteket, másrészt az imát. Szívetekben szeretettel mondjátok el, mert Fiam, az én isteni Fiam nagyon örül, ha azt hallja, hogy szeretitek őt. Tudom, hogy! az az út, mely Istenhez vezet, nem egyszerű út. Ezért mentem most fel veletek a keresztúton, hogy lássátok, milyen nagy is volt az én isteni Fiam szenvedése. De az ő szenvedése még nem múlt el. Mert látnotok kell, hogy a templomok üresek, és hogy az ő gyermekei nem jönnek el hozzá. Ezért mondjátok el az imát, melyet ma ajándékozhattam nektek! Olyan sok örömet jelent ez neki."

Ekkor Christine látja, amint vér folyik Jézus sebeiből, angyalok fogják fel kelyhekben.

"Ez a drága vér, gyermekeim, értetek folyt el. Értetek folyik ma is a szentséges szentmise áldozatban. Szeressétek a szentséges szentmise áldozatot, amely annak vér nélküli megújítása, hogy Jézus Krisztus feláldozta magát a kereszten!"

Gyermekeim, Ő vár rátok. Áldozatok fel magatokat vele együtt a világ megmentéséért! Áldozatok fel magatokat, mert a világnak nehéz keresztet kell viselnie, és olyan kevesen vannak, akik ebben segítenek! Jézus a szenvedése által viselte minden szenvedésedet. Amikor nehéz lesz nektek, nézzetek fel rá! Ha nehéz lesz nektek, kövessétek! Vegyétek a keresztet vállatokra és viseljétek, így Jézus tanítványai lesztek. Jézus egyetlen tanítványa sem lehet soha kereszt nélkül, mert az én Fiam útja is keresztút volt, és ez a keresztút volt az, ami titeket megváltott!"

"Nektek, gyermekeim, meg kell tanulnotok újra azt, hogy azt a szenvedést, melyet Ő elszenvedett értetek, vele együtt szenvedjétek végig szívetekben, és azt, hogy Őt annál is inkább szeressétek, mert Ő mindezt értetek, szeretetből tette. Szeressétek tehát, gyermekeim, a szentséges szentmise áldozatot! Legyetek jelen, amilyen gyakran csak tudtok. Vegyetek benne részt oly módon, hogy vele magatokat is feláldozatok, úgy, ahogyan korábban már mondtam: a bűnösök megtéréséért és a világ békéjéért."

Most azt látja Christine, hogy már nem folyik vér a sebekből, ehelyett fényes sugarak jönnek ki belőlük. Szûz Mária Judith által így szól:

"Ezek a sugarak a kegyelmet szimbolizálják, melyet a kereszt által kaptok. Ez a kegyelem erősítsen meg benneteket, hogy tovább menjetek a kereszt útján, hogy tovább viseljétek kereszteteket szeretetből. Úgy, ahogy Ő azt szeretetből viselte értetek."

Christine kiegészíti:

"Ne féljetek, gyermekeim, szeretlek benneteket!"

Ezek után a lezárt és lefoglalt forráshoz vonultak, ahol a polgármester egy táblát állíttatott fel: "Nem ivóvíz". Kevéssel előtte közzétették, hogy a forrásvíz bakteriális fertőzöttsége a megengedett határérték tízszerese. Az emberek szabotázs akcióra gyanakodtak. A látnokok egy táblával kérték, hogy mindenki vegye figyelembe a közlést. Itt a forrásnál Szûz Mária harmadszor jelenik meg: "Ez mind az isteni terv része, ne féljetek, gyermekeim!"

Augusztus 30-án Marion a Szûzanyától sugallatot hall, mely lényegileg így szól:

"Utolsó jelenésem egy vasárnapi napra fog esni, utána több helyen, többször is megjelenek majd. Csodát teszek a szívekkel, tehát nem látható jelet adok, mint például Fatimában... mindenütt, ahol megjelenek, csodálatos fényjelenség lesz látható, melyet a hívők érteni fognak. Sok tömjént és rózsasillatot árasztok majd szét... Németország nagyon későn fog megtérni... Sok szenvedés vár rátok, de el tudjátok majd viselni."

A Szûzanya megkérte Mariont, hogy ezt az üzenetet ne hozza nyilvánosságra, hogy az emberek ne a jelek végett jöjjenek. Valóban sok zarándok érezte az utolsó jelenési napon ezt a tömjén- és rózsasillatot, a fényjelenségek is feltûntek. Minthogy az üzenet titokban maradt, senki sem beszélhet felfokozott várakozásról és ebből fakadó elfogultságról. Ily módon nagyon fontos bizonyítékunk van az események hitelességére.

TIZENEGYEDIK JELENÉS
/SEPTEMBER 5./

Christine autóval megy Marpingenbe. A világító kereszt ismét előtte megy, ott van Pio atya, Bernadette, Blandine nővér, az arsi plébános, Jeanne d'Arc, Savio Domenico, Don Bosco, Lisieux-i Teréz és Anna Schaffer. Mindegyikük nagyon boldog; egy pillanatra megjelenik a gyermek Jézus is. A barlangnál feltűnik a Galamb fénysugarakkal és virágszirmokkal. Marion és Christine leírják a sokszínű jelenséget. Marion hirtelen eksztázisba esik, ilyen pillanatokban nem tud beszélni. Christine hallja a Szűzanyát:

"Gyermekeim, nagyon örülök, hogy hívásomra idejöttetek. Mindnyájatokat szeretlek és Szeplőtelen Szívembe zárlak benneteket. Legyen ez menedéketek és vigasztok! Fiam küldött erre a helyre: ez az utolsó figyelmeztetés Németország számára. Térjete meg, gyermekeim! Térjete meg! Térjete meg!

Az ég kész megadni a megtérés kegyelmét, de el is kell fogadnotok. A megtérés minden kegyelme, melyet szívetek elutasít, olyan, mint a nyíl, mely az én isteni Fiam szívét találja el, súlyosan megsebzí és elszomorítja. Nyíljatok meg a kegyelem áradatának, melyet az ég küld nektek! Készen áll!

Imádkozzátok! Imádkozzátok! Térjete meg! Imádkozzátok a rózsafüzért! Látogassátok meg Fiamat a templomban! Fogadjátok a szentségeket! Legyetek hívek a pápához! Gyónjatek meg! Az ellenség nagyon erős, de végül az én Szeplőtelen Szívem fog diadalmaskodni. Ne féljete, gyermekeim! Mindez az isteni terv része."

Azután Judith által szól:

"Gyermekeim, azért jövök ma, hogy számon kérjem Németország sorsát tőletek, akik itt vagytok, és az én összes németországi gyermekemtől. Imádkoznotok kell, bűnbánatot kell tartanotok, és vissza kell nyernetek segítségével Németországot az égnek. Németország olyan távol van Istentől, naponta olyan sok bűn esik meg! A bűn áradata, mely innen, Németországból az egekig nő, próbára teszi Isten igazságosságát.

Gyermekeim, azért jövök, hogy megkérjelek benneteket, segítsetek nekem. Nem érthetitek, és azt hiszem, nem is sejtethetitek, milyen nagy az én fájdalom, hisz' látnom kell, ahogy az ördög megnyeri a játszmát Németországban, mert ti, emberek hallgattok rá. Nem bízhatjátok rá magatokat! Isten az ég számára teremtett benneteket, és elvárom tőletek, hogy segítsetek nekem visszanyerni Németországot az ég számára. Imádkoznotok kell, bíznotok kell bennem! Nekem kell szentelnetek a családokat, a közösségeket, az országokat, tehát egész Németországot, nap mint nap! Szenteljétek Szeplőtelen Szívemnek, annak a szívnek, amely a ti menedéketek, a szívnek, amely vágyódik utánatok, a szívnek, amely értetek ver! Minden hozzám intézett kérésedet Isten trónja elé helyezem. Saját fájdalommat is elmondom neki, de az ő szíve ugyanúgy fáj, ha Németországra tekint. Most még gyermekeim, most még szíve irgalmasságával és szeretetével tekint rátok. De ha nem javultok meg, ha nem tértek meg, ha nem szeretitek ismét Istent, ha nem tartjátok magatokat parancsaihoz, ha nem éltek az egyház parancsai szerint, akkor nem vagyok biztos benne, hogy vissza tudom tartani Isten büntető karját.

Gyermekeim, ma könyörgök nektek, ma nem kérlek benneteket, hanem könyörgök: Segítsetek nekem! Segítsetek nekem, eljött az ideje! Sürget az idő, rövid az idő! Oly késő van! Nőjete fel végül! Meg kell végre tennetek! Nem habozhattok tovább. Nem lehet halogatni, nem lehet tovább várni. Komolyan kell élnetek végre! És együtt kell megmentenünk Németországot. Gyermekeim, annyira szeretlek benneteket! Annyira szeretlek benneteket! Ezért küldött engem Jézus ide. Ezért könyörgök ma hozzátok. Ez már nem kérés. Ez könyörgés."

Christine által:

"E szavak nem csak németországi gyermekeimnek szólnak. Az egész világ gyermekeire vonatkoznak. Mielőtt a világban béke uralkodna, a békének először az egyes országokban kell beköszöntenie, és ez a béke az én Szeplőtelen Szívem diadalával érkezik el. De ma azért is jöttem, hogy közöljem veletek saját óhajomat is. Azt kívánom, hogy itt e helyen egy szentély létesüljön a legszentebb Szentháromság tiszteletére. Mindez az isteni terv része és mindent irányítani fogok. Ne féljete! Nincs több időm. Mindent irányítani fogok, ne féljete. Minden az isteni terv része.

"Pio atya háza" is ehhez a szentélyhez tartozik. Pio atya, az én hön szeretett fiam, már évekkkel ezelőtt, még életében eszközöm volt, eszközöm volt Marpingen számára is. Ne féljete, gyermekeim!

Mindig veletek vagyok, és teljes szívemből szeretlek benneteket. Mindent irányítani fogok. Engedelmeskedem Istennek, a ti Atyátoknak. Gondoljatok erre: Mindenki Anyjaként jövök. Én vagyok, aki szeplőtelenül fogantatott és Mindenki Anyja."

Marion: "Egyszerű fehér ruhában látom a Szűzanyát, fején csillagkoronával, körülötte gyönyörű fénysugarak, ugyanolyanok, mint a Galamb körül. Röviden beszélt Pio, atyával. Mindent sok szeretettel mond, sok szomorúság van a hangjában, de nagyon sok szeretet is."

Christine: "Azt mondja, úgy kívánja, hogy papok jöjjenek megáldani minket, és mindent körülöttünk, és azt a helyet is, ahol ő áll. Sok szenteltvízzel." Most Mária folytatja:

"Hön szeretett fiaim, gyertek hozzám. Minden félelmeteket az én Szeplőtelen Szívemben hordom, és soha nem hagylak titeket magatokra nehéz küzdelmetekben. Vigasztalódjatok, mindig veletek vagyok!"

Az áldás, amit kívánt, megtörténik. Rövid csönd után Marion így szól: "És a gyermek, aki így kiabál, jöjjön ide." Az anya előlép a gyerekekkel, a kis Jézus mindenkit megáld. Azután eltűnik a jelenés, vagyis Christine semmit sem lát már. Marion lát, de semmit sem hall, noha látja beszélni a Szűzanyát. Nem tudja, ki által akar most megszólalni Szűz Mária. Ekkor megszólal Judith:

"Gyermekeim, ma sokakon fogok segíteni. Nem tudom megmondani, kinek akarok segíteni, de sokak kapnak segítséget. Bíznotok kell bennem. Bátornak kell lennetek, és legyetek teljes bizalommal az én Szeplőtelen Szívem iránt. Minden nap szenteljétek nekem gyermekeiteket! Szeretem a gyermekeket. Mindegyiket, aki itt van. Szeretem őket, ahogyan Jézus szereti őket. És elvárom, hogy a gyerekek hozzám jöjjenek. Ahogy Jézus mondotta: Engedjétek a gyermekeket hozzám, és ne akadályozzátok meg őket ebben."

Ezután Marion sok gyermeket lát, akik szintén mondanak valamit, de ő nem hall semmit. Most Szűz Mária Christine által szól:

"Bíznotok, gyermekeim! Tudom, hogy néhányan közületek nagyon kétségbe vannak esve, de bíznotok kell bennem, és mindent az én Szeplőtelen Szívemre kell bíznotok. Még egyszer mondom: Én vagyok, a Szeplőtelenül Fogantatott és Mindenki Anyja. Fogadjatok szívetekbe mindent, amit mondok, ez most nagyon fontos. Visszajövök."

Judith által:

"Ma ismét gyermekekkel jöttem; Marion már leírta őket. Azért jöttem, hogy ismét felszólítsalak benneteket, segítsétek nekem, hogy megszűnjön az öldöklés országotokban. Ez az öldöklés az égbe kiált. Olyasvalami ez, ami Istennek nagyon sok fájdalmat okoz, ami Isten szívében sok sebet ejt. Jézus szíve vérzik. Attól való fájdalmában vérzik, amit ti, emberek tesztek. Nem avatkozhattok bele a teremtő Isten művébe, melybe titeket, embereket bevont! Nem szabad ezt tennetek! Imádkoztatok sokat, hogy országotokban véget érjen a gyermekek megölése. E gyermekek ugyan velünk vannak az égben, de az emberek, akik ezt cselekszik, abban a veszélyben vannak, hogy örökre elvesznek.

Nagy sebet ejtetek Jézus szívében. Nem is tudhatjátok, nem is sejthetitek. Azért jövök, hogy elmondjam nektek. Elmondom ma nektek és - ahogy már említettem - felszólítalak benneteket, hagyjatok fel ezzel a cselekedettel. Mert nem tudom, meddig tart még Isten irgalmassága és szeretete, mielőtt elér benneteket büntetése. Isten büntetése sújt benneteket, ha nem hagytok fel azzal, hogy bűnt követtetek el a színe előtt.

Imádkoztatok, gyermekeim, imádkoztatok sokat, legyetek engedelmesek, és éljétek Isten parancsai szerint! Ez a vezérfonal és a mennybe vezető út. Ez hitetek alapja, és ezt az alapot újra meg kell találnotok mindnyájatoknak.... Azért jöttem el, hogy ezekre a dolgokra emlékeztesselek titeket. A hit alapigazságaira, melyeket korábban ismert az ember, és melyek ma olyannyira feledésbe merültek. Éljetek e szerint újra, éljétek hitben, éljétek Isten parancsai szerint, és tegyétek azt, amit Isten vár tőletek! Szeretlek benneteket, gyermekeim."

Ekkor előlép egy pap, és Isten parancsára megáldja a tömeget. Christine egy röpke pillanatra erős vágyódást érez, hogy a Szűzanyával menjen. Egyszer csak már nem látja, és az eltűnését erre az erős vágyódásra vezeti vissza: "Talán azért nem láthatom őt, mert az a vágy, hogy vele menjek, olyan erős volt." Azután mindannyian a gyermekekért imádkoznak: "Oltalmad alá futunk..."

"Pio atya házában" este a Szűzanya még egyszer megjelenik a látnokoknak a Galambbal és egy tűzozszloppal. Szűz Mária Christinén keresztül így szól:

"Gyermekeim, látjátok most már, hogy minden az isteni terv része? Isten irányít mindent. Minden az Ő terve szerint működik már sok évszázada, ahogy ezt nektek egyszer már mondtam. Ne féljétek! Minden félelmeteket és gondotokat veletek együtt viselem, és veletek vagyok!"

"Pio atya balra áll a Szűzanya mellett" - mondja Marion. Azután Szűz Mária Christinén keresztül szól:

"Azt szeretném, ha még egyszer felmennétek a keresztúton." És röviddel ezután:

"Az ügyet, a "Pio atya házát" az ő kezeibe ajánlom, Don Domenico. Minden, amit ő tesz, benne van az isteni tervben. Úgy cselekszik, ahogy az ég kívánja. Én vezetem őt. És Pio atya mindig ott van az oldalán; ő tudja ezt." - és aztán eltűnik a jelenés.

Sok zarándoknak megjelent Pio atya. Már életében utalt az 1876-os marpingeni jelenések valódiságára. Amikor az időközben elhunyt doktornő, a bexbachi dr. Rufing felkereste őt Olaszországban, ezt mondta az asszonyoknak:

"Miért jön San Giovanniba? Hiszen ott van Marpingen. "

Ekkor a zarándokok imádkozva felmennek a keresztúton, ahogyan a Szűzanya kívánta. Este negyed tíz tájban Szűz Mária harmadszor jelenik meg ezen a napon, még pedig a 13. stációnál:

"Gyermekeim, azért vezettelek fel benneteket még egyszer ide, e késői órán, hogy még

valamit világossá tegyek számotokra. Nézzétek ezt a stációt! El tudjátok képzelni, hogy milyen nagy s mély volt az én fájdalmam, midőn a hōn szeretett Fiamat karjaimban tartottam meggyötörve, leköpve, kigúnyolva? El tudjátok képzelni, micsoda kín volt karjaimban tartani Őt? Nem is tudom leírni nektek ezt a hihetetlen fájdalmat. Próbáljátok meg elképzelni, milyen lehetett ez a fájdalom! Mert ilyen nagy az én fájdalmam, ha gyermekeim nem hagyják magukat elvezetni az én isteni Fiamhoz. Minden alkalommal lesújt engem, ha egy gyermek nem hagyja, hogy vezessem. Kitárom köpenyemet, és magamhoz akarlak vonni és el akarlak vezetni benneteket az én isteni Fiamhoz. Gyertek csak hozzám! Ő a ti Üdvözítőtok. Ma könyörgök nektek! Nem kérek, hanem könyörgök, ahogy már korábban tettem. Gyertek hozzám, hogy elvezethesselek benneteket Fiamhoz! Olyan nagyon szeret benneteket, és vár visszatértetekre.

Gondoljatok az imára is, amelyet itt mondhattam nektek. Mondjátok ti is az imát! A Fiam olyan nagyon örül, ha imádkoztok. Gyertek hozzám, hogy vezethesselek benneteket! Bízhatok bennem, mint a kis gyermekek! Én vagyok a ti Anyátok, és ezek nem üres szavak. Én vagyok a ti Anyátok! Sőt több! Meg akarom magyarázni: A ti égi édesanyátok! Gyertek hozzám."

Judith által:

"Arra is meg akarlak kérni benneteket, hogy Krisztus szenvedését, amit most mi együtt szemléltünk... gyakran imádkoztátok meg. Lássátok meg a keresztutat imáitokban, de a világban is. Mert a Fiam ma még a világban szenved, az emberekben, akikkel találkoztok, a szenvedőkben, a betegekben. Különös szeretettel bánjatok ezekkel az emberekkel, mert ezekben az emberekben Jézust szolgáljátok, az én Fiamat.

Szenvedésemet, szívem fájdalmát is próbáljátok meg kikutatni, a fájdalmat, melyet a szívemben hordok, ha a világra, az emberekre és cselekedeteikre nézek. Fiam szenvedése megismétlődik. Minden ember, aki elfordul Fiamtól, növeli az én fájdalmamat.

Vigasztaljatok meg, gyermekeim, húzzátok ki szívemből a töviseket, melyeket a világ ma oly durván belém döf! Vegyétek ki őket isteni Fiam iránt és irántam érzett szeretetből!

Olyan végtelenül szeretlek benneteket! Jézus is szeret benneteket. Szerető arccal tekint rátok. Arra vár, hogy vigasztaljátok meg őt. Várja, hogy megvigasztaljatok engem, mert szívünk ugyanazt a fájdalmat hordja, a magány fájdalmát, a szomorúság fájdalmát, és azt a fájdalmat, hogy titeket ebben az erkölcsi fertőben kell látnunk. Segítenetek kell nekem kihúzni minden embert ebből az erkölcsi fertőből. Nincs már sok idő, gyermekeim. Ne féljete! Örökké fogjátok a kezem! Legyetek minden pillanatban a közelemben. Én mindig veletek vagyok. Bízhatok bennem és kövessétek üzeneteimet!"

Marion által:

"De, hogy üzenetemet helyesen értsétek: Nem a világvégéről beszélek."

Christine által:

"Gyermekeim, fogadjátok be üzenetemet, melyet ezen a helyen adhattam nektek Istentől való ajándékként. Nagy ajándék, hogy átadhatom nektek ezeket az üzeneteket. Gondoljatok mindig arra, hogy teljes szívemből szeretlek benneteket, és hogy mindig veletek vagyok. Fogadjátok el Isten ajándékait, tárjátok ki szíveteket! Így igaz: Fiam engem küldött Németországnak szóló utolsó figyelmeztetésként. "

Marion által:

"De minden bajt el lehet kerülni Fiam iránt s én irántam táplált szeretettel, Fiamhoz és hozzám fohászzkodó imával."

Christine által:

"Köszönöm nektek még egyszer, hogy idejöttetek. Imádkoztátok végig a keresztutat, holnap

újra eljövök. Szeretlek benneteket, gyermekeim. "
Marion által: "Olyan nagyon szeretlek benneteket. - Októberben újra eljövök."

TIZENKETTEDIK JELENÉS /SZEPTEMBER 6./

A rendőrség nem engedi át a látnokokat az útlezáráson. Ekkor újra a fénylő kereszt halad előttük és elvezeti őket a legfélreesőbb parkolóhelyhez, azután tovább a forrás feletti erdőn keresztül. Velük megy Claus Sträßer, aki jól ismeri a környéket. Egy tövises bozóton kell átmenniük, már sötét van és Clausnak is adódnak tájékozódási nehézségei. Judith nem akarja elhinni, hogy a Szûzanya ezt az utat szánta nekik; kétségei vannak, és démoni mesterkedésre gondol. De Marion és Christine megnyugtatóják. A jelenést 20 órára vártuk, most azonban már 21 óra 30 van. A zarándokok várákznak az esőben, és imádkoznak. Most már tudni szeretnénk, mi az oka, hogy a Szûzanya ilyen sokáig várat mindenkit.

Christine: "Engedelmisséget és alázatosságot vár tőlünk, éreznünk kellett a töviseket. Ő akarta az áldozatot! Zarándokokat kíván itt látni, nem turistákat."

A barlanghoz megyünk, ahol aztán végre - 21 óra 50 perc van - jön a Szûzanya. A látnokok letérdelnek az esőtől nedves talajra. Röviden megkongatják a kápolna harangját, ez a Szûzanya jelenlétére utaló jel. A látomás 20 percig tart. Csend honol Härtelwaldban. A látnokok felváltva leírják, amit látnak, és a diktafonra mondják, melyet Judith tart oda nekik.

Szûz Mária Christine által szól:

"Gyermekeim, ma újra eljöttem, hogy még egyszer imára hívjalak benneteket, és hogy elmagyarázzam nektek, hogy az én itteni küldetésem nagyon fontos. Be kell fogadnotok a szavakat, az üzeneteket, melyeket az Úrtól hozok nektek. Minden szó egy kegyelem, melyet hozhatok. Sokak számára nagyon egyszerûnek tûnnek a szavak, de e szavakat igazából nehéz valóra váltani, és én segíteni szeretnék nektek ebben. Bizonyosak lehetek abban, hogy sosem hagylak magatokra benneteket.

Gyermekeim, ne féljete! Vezetlek benneteket. Emlékezzetek szavaimra fent a keresztút 13. stációjánál (szeptember 5.). Hiszen az én fájdalom azért olyan nagy, mert a gyermekek nem hagyják, hogy elvezessem őket Fiamhoz. Újra és újra meg újra meg újra el kell mondanom: Gyertek ide hozzám, hogy elvezethesselek benneteket Fiamhoz, és minthogy ennyire szeretlek benneteket, újra meg újra és újra meg újra el fogom ezt mondani nektek, és nem adom fel a reményt, hogy megnyerjelek benneteket Fiam számára. Mert én a ti Anyátok vagyok. Nem fáradok bele a könyörgésbe."

Hirtelen csend támad és Christine így kiált: "Ó Isten! Hallok valamit, de csak szívemmel látok." Jézus az, aki általa beszél:

"Igen, ez igaz, hogy Anyámat elküldtem hozzátok. Ámen. Én azt mondom nektek, hallgassatok Anyámra. Csak az ő Szeplőtelen Szívén keresztül juthattok el hozzám."

És Jézus most Marionon keresztül beszél:

"Azt akarom, hogy szeretettel jöjjetek hozzám, ne félelemmel. Szeretettel! - Ne féljete, nem lesz III. világháború, se holocaust. Az én Atyám, én és a Szentlélek teremtettük ezt a világot

ilyen szépnek. Nem akarjuk tönkretenni. Oly sok üzenet indult útnak az én nevemben, mely nem tőlem származik. Azt akarom, hogy szeretettel jöjjetek, mert én szeretlek benneteket. Amiről Anyám tegnap beszélt, az az én nagy szenvedésem. Legnagyobb fájdalmam az, ha magatokra kell hagynom benneteket, mikor oly szívesen vezetnék benneteket. De-szeretetből mindenkinek meghagyom a szabadságot, hogy mellettem vagy ellenemre döntsön."

Hirtelen Marion már nem hall semmit, de látja, hogy Jézus még beszél, mégpedig Judith által:

"Meg kell tanulnotok, hogy én szerető Isten vagyok. Nem vagyok büntető Isten. Végtelenül szeretlek benneteket, embereket. Olyan sokat tettem értetek! Szenvedtem értetek. Szenvedtem, és ezt az utat választottam, hogy megmutassam nektek, mennyire szeretlek benneteket. Ne hagyjátok, hogy szenvedésem és szeretetem hasztalan legyen! Ne hagyjátok, hogy hideg szívekre találjon! Hadd lobbantsam lángra szíveteket azzal a szeretettel, amire a ti szíveteket teremtettem!

Mindnyájatokat szívemben hordozlak, jóllehet mélyen megsebzitek szívemet. Olyan nagyon szeretlek benneteket, jóllehet ti nem szerettek engem. Azért jövök én hozzátok, mert ti nem jöttök hozzám. Azért jövök hozzátok, hogy mondjam nektek: kövessetek engem! Kövessetek, ez az út az örök életbe visz! Ez a szeretet útja, amit nektek szántam. Sosem teszek erőszakot az emberi akaraton, nem teszek erőszakot, azt várom tőletek, hogy szeretettel jöjjetek. Szeretemben állok előttetek. Szívem izzik a szeretettől. Szeretetem sugarai behatolnak szívetekbe, ha kinyitjátok azt. Kérem, hogy tárjátok fel szíveteket, ne zárkózzatok el előlem. Szeretlek benneteket, és nem akarom, hogy elvesztek. Mi, az Atya, a Szentlélek és én, mi az ég számára teremtettünk benneteket, az örök életre, és nektek ajándékoztuk a szabadságot, hogy magatok döntsetek el, mit akartok tenni, milyen úton akartok járni, és milyen legyen örök életetek. A Szentírásban oly gyakran beszéltem a pokolról, ma pedig elolvassák, de már nem hiszik az emberek, hogy van pokol! Van örök kárhozat, de Mi, az Atya, a Szentlélek és én, mi nem akarunk benneteket ott látni. Azt akarjuk, hogy ti mind velünk legyetek a mennyekben, az örök boldogságban, az Atya örök színelátásában.

Kövessétek parancsaimat! Kövessétek az egyház tanítását! Olvassátok gyakran a Szentírást: az Isten szavai szólnak hozzátok! Az az örömhír, mely örömmel kell, hogy eltöltse szíveteket. Ha megteszitek ezt, nem kell félnetek a pokoltól, mert akkor a világ világosságaként éltek és fénné váltok, eggyé váltok, velünk. Ne engedjétek, hogy könyörgésem hiábavaló legyen. Ma ugyanis könyörgök hozzátok, és hajt az én szeretetem, a szeretetem, amely szívemben lakozik, a szeretetem, melyet oly szívesen átadnék a ti szíveteknek. Nyissátok ki szíveteket a kegyelem számára, amely készen áll, hogy rendet tegyen a ti életetekben! Kövessétek az én keresztutamat! Az élet keresztút, híd az égbe, a ti bizonyágtételek. Kövessétek kérésemet, és ne hagyjátok egyedül! A tabernákulumban sem, ahol a kis ostya alakjában jelen vagyok. Látogassatok meg gyakran a templomban, imádkozzatok börtönöm előtt, melyben kitartóan és szeretettel várok rátok. Mondtam nektek: A világ végezetéig veletek vagyok. Szeressetek engem, fogadjatok tiszta szívvel! Gyónjátok meg újra bűneiteket! A bűnök megsebzik szívemet. Én megbocsátok minden bűnt. Az irgalmasság olyan végtelenül nagy. Nincs olyan bűn, amely nem nyerhet bocsánatot. Gyertek hozzám bizalommal! Gyertek hozzám gyermeki bizalmatokkal! Fogadjátok el az irgalmasságot, amely szívem szeretetéből eljut hozzátok! Ne engedjétek, hogy szavaim ma hiábavalók legyenek! Ez az én felhívásom Németország számára, ez az én felhívásom az egész világ számára."

Marion. "Hallok még valamit, egész időn át:

"A tíz parancsolat a világmindenség ámenje. A szeretet a történelem utolsó célja. Megéltetek két szörnyű háborút. Azért engedtem ezt, hogy megmutassam, mi történik, ha magatokra hagyatkoztok. Nem én akartam ezeket a háborúkat. Ma a tudomány képes rá, hogy olyan fegyvereket gyártson, melyek minden további nélkül elpusztítják az egész, szép Földet. De én ezt nem engedem, mivel igen sok imádkozó szívre leltem, és őszinte emberekre. Én ezt nem engedem. Ne féljete! Az irgalmasság és a szeretet királyaként jövök, nem szigorú bíróként. Bíró voltom abban áll, hogy megláttassam veletek, túlságosan kevésbé szerettétek a szeretetet."

Christine: "Azt kívánja, hogy minden pap jöjjön előre, és osszon áldást. Meg szeretné értetni velünk, hogy mindig a papokkal van, és vezeti őket." Ez megtörténik. Aztán Christine még hozzáfűz egy megjegyzést: "Hallom őt beszélni. Azt mondja, hogy Fia még egyetlen alkalommal küldi ide őt ebben a korban. Még egyszer eljöhét ide. Október 17-én. Azon a napon többször fog megjelenni, különböző helyeken.
Most ezt mondja:

"Kedves gyermekeim, látjátok, milyen nagy a mi szeretetünk irántatok? Ne utasítsátok vissza! Gyertek vissza hozzánk! Ne féljete! Semmitől sem kell félnetek, ha kérietek a mi segítségünket. Nem szeretném, ha szomorúan mennétek haza. Azt szeretném, ha boldogsággal telve továbbadnátok a szeretetet, melyet mi nektek ajándékozunk. Kemény szavakat kell intéznünk hozzátok, de mindez szeretetből történik. Örüljete velem, hogy a ti Uratok megnyilatkozott elöttetek..."

Marion: "A mi Urunknak humora is van; rendkívül boldog, úgy lehet vele beszélni, mint egy baráttal, mondja a Szűzanya. Tehát csodaszép, csodaszép..." Most maga Jézus szól Marionon keresztül:

"Gyertek hozzám, akár egy baráthoz! Gyertek hozzám! Ezt kívánom. Ne féljete. Gyertek hozzám! Örülök... Örülök. Mindig veletek vagyok, akkor is, ha örültök. Nem csak a szenvedésben; mindkét helyzetben. De én mindkettőt elfogadom."
Aztán minden eltűnik.

Már késő este van; az emberek kitartottak, és sokat imádkoztak. A közelből egy nagyon felhangosított magnót lehet hallani, amely hiába próbálja túlharsogni az emberek imáját. Egy bosszús polgár zavarkeltő akciója?

A "Téged, Isten, dicsérünk" második versszakánál Marion térdre borul, a másik két látnok követi őt. Marion látja a galambot és fénysugarakat, melyek úgy forognak, mint egy kerék; ebben felismer egy ostyát. Mikor Judith meg akar kérdezni valamit tőle, Mariont már nem lehet megszólítani.

Most Jézus Judith által szól:

"Azt kívánom, hogy ez a nap, melyet Marion most leírt, megvilágosítsa és beragyogja életeteket. Ez az én jelenlétem a szentáldozásban. A jelenlétem, úgy, ahogyan azt már korábban megmondtam. Világít, sugárzik, és ezek a sugarak behatolnak a szívetekbe. Azért sugárzik, hogy beragyogjon benneteket, hogy mutassa nektek az utat és, hogy eltöltsön benneteket szívem szeretetével, és, hogy a világ e nagy hidegségében megmutassa nektek Isten szeretetét. Nézzétek e fényt, tehát nézzetek rám! Én vagyok a Világmindenség Királya, én vagyok az Irgalmasság Királya, én vagyok a Szeretet Királya, és azt szeretném, hogy Anyám Szeplőtelen Szíve diadalmaskodjék a világon. És azt is szeretném, hogy a diadal, az én diadalom egyúttal a szent Eukarisztiában is végbemenjen."

Marion által:

"Anyámat a Szentlélek által küldöm. Én küldöm őt, nem ő küldi saját magát. A Szentlélek révén jön el. Csak azért teszem ezt, hogy világomat láthatóvá tegyem számotokra. Boldogok, akik nem látnak, mégis hisznek. Nem fontos, hogy lássatok most minket. Boldogok, akik nem látnak, és mégis hisznek!"

Christine sok angyalt lát arany öltözékben, köztük a Szűzanyát:

"Gyermekeim! Ez az angyalseregem, ezek az angyalok a ti segítőtitek a harcban. Harcoljatok mindig szeretettel, sosem gyűlölködve, sosem büszkeséggel szívetekben! Harcoljatok mindig szeretettel, csak a szeretet győz. Ennek az égi hatalomnak a birtokában nem kell félnetek. Tudom, hogy nehéz dolgotok van. De tudjátok, már megtanítottam nektek: szenvedés nélkül nincs előrelépés. De mindig veletek vagyok, mert én szerető Anya vagyok. Ne féljetez tehát! Azon az utolsó napon, amikor megjelenhetek itt, ebben a korban, készüljetez imádsággal! Próbáljátok meg ezen imádság alatt növelni szeretetezetez, és adjátok tovább ezt a szeretetez embertársaitoknak és nekünk! Annyira szeretünk bennetez!"

Aztán eltűnik.

Szeptember 8-án, szerdán Christinének otthonában látomása volt. A Szűzanya így szólt hozzá:

"Gyermezem, igaz, nem lesz III. világháború. Isten túlságosan szereti gyermekeit. De nem lehet, hogy el ne küldje az Ő ítélőszékét; azaz, hogy előzőleg olyan dolgok történjenek, melyek a lélek hazatérését szolgálják. De szeretetez tezez ezt. Részletesen most nem térek ki arra, hogyan történik mindezez. De ha hisz az ember, bízik és szereti Istent, nem kell tartania ettől. Minden benne van az isteni tervben. Akkor örülhetez az "új" régi világnak. Akkor ugyanis majd nem lesznek már istentelenek. Minden összhangban lesz majd a tíz parancsolattal, és a gonosz sem létezik majd egy ideig. Ne féljetez!"

Természetesen Fatimában fenyegetnem kellett bennetez Isten büntetésével, mert különben nem ébredtetez volna fel. De az ima sok bajt megenyhít, elhalaszt, megszüntet. Ne féljetez tehát! Isten nem akarja a ti megsemmisülésetekez. Túl nagy a szeretetez irántatez. (Egészen nyomatékosan:) De mindezez azért tezez majd, hogy el ne vesszetez. Megáldalak teged, gyermezem."

TIZENHARMADIK JELENÉS
/OKTÓBER 17./

Reggel 6 óra 15 perckor megérkeznek a látnokok Härtelwaldba. Marion tájékoztat, hogy ezt Szűz Mária kérte, aki ezen a napon, különböző helyeken fog megjelenni, a templomban is. Ezzel Szűz Mária megvalósítja, amit június 7-én mondott. A helyi plébános azonban megtiltotta a látnokoknak, hogy belépjenek a templomba. Ezt valószínűleg attól a 35 ezer embertől való félelmében tette, akik erre a napra jelezték érkezésüket. Elképzelhetetlen, mi történne, ha egy ilyen tömeg előzönlene a helyet, pláne, ha megpróbálna benyomulni a

templomba. Emiatt a tilalom nagyon is ésszerű volt. Vajon Szűz Mária ennek ellenére meg fog jelenni a templomban?

Reggel 7 óra felé jár. A látnokok, akiket halálosan megfenyegettek, néhány testőr védelme alatt bemennek a kápolnába, ahol a pszichiáter és pszichoterapeuta, dr. Günther Bogner nyugodtan elvégezheti tesztjeit.

Christine hirtelen lerogy és üzenetet kap Szűz Máriától:

"Annyira szeretlek benneteket! Köszönöm nektek, hogy követtétek hívásomat, és itt vagytok. Én hívtalak ugyanis mindnyájatokat, akár tudtok róla, akár nem. Még egyszer eljöttem, hogy elmondjam nektek: Kérlek, kérlek benneteket, maradjatok engedelmesek, bármi is történik! Maradjatok engedelmesek, mert csak így, engedelmisségben teljesezhet be az isteni terv. Szeplőtelen Szívem diadalmaskodni fog. Gondoljatok erre, gyermekeim, maradjatok mindig engedelmesek, akkor is, ha helytelennek tűnik nektek, maradjatok engedelmesek! Teljes szívemből kérlek erre benneteket. Átadhatom Atyám üzenetét: Igaz, amit Marion korábban hallott. Az imának köszönhetően ma, e napon nem vész el senki, aki ma hal meg."

Judith által:

"Gyermekeim! Tudom, sokat kérek tőletek, de az engedelmisség az alfa és az omega. Jézus, az én isteni Fiam, engedelmesen élt előttetek. Haláláig engedelmes volt, bizony, a kereszthaláláig. Az az Istennel szembeni, engedelmisség, hogy az ember magát és minden kívánságát Isten óhajai mögé helyezi. Ezért kérlek ma nyomatékosan engedelmisségre benneteket."

Röviddel ezután utasítást kapnak, hogy menjenek el egy kápolnához, ahol állítólag Szűz

Mária meg akar jelenni, mivel a plébániatemplom be van zárva. Mindannyian elmennek a Rheinstraße-i kápolnához, ahol Christine ezeket a szavakat hallja:

"Úgy, ahogy ti a plébániatemplom előtt álltok és nem szabad bemennetek, úgy állok én gyermekeim szíve előtt."

Marion, aki már a kápolnában térdel, a Szűzanya parancsára elkezd imádkozni a rózsafüzért. Christine által így szól a jelenés:

"Most a plébániatemplomban is ott vagyok. Imádkozzatok gyermekeim, hogy az én gyermekeim ne zárkózzanak el előlem!"

Később valóban kaptunk néhány tanúvallomást az istentisztelet látogatóitól, akiket belül megszólított a Szűzanya, akik különös melegséget éreztek, és fényjelenségeket tapasztaltak. Még sok tanúvallomás várható, mivel néhányan egyelőre tartózkodnak a megnyilatkozástól.

Christine által:

"Gyermekeim, segítetek nekem, hogy a gyermekeim serege visszatérjen hozzám! Imádkoztatok sokat! Imádkoztatok, imádkoztatok, imádkoztatok! Hozzatok áldozatot, ajánljátok fel szenvedésedet! Oly nagyon várom vissza gyermekeimet! Hiszen mindegyikőjüket Fiamhoz szeretném vezetni. Mindent meg fogok tenni, hogy elvezethessem őket Fiamhoz. Miért zárkóznak el ilyen nagyon? Hisz mi csak a legjobbat akarjuk nekik. Milyen hidegek lettek a szívek! Elzárkóznak a szeretettől, mely Fiamból sugárzik felénk."

Judith által:

"Gyermekeim, szívünk tele van szomorúsággal. A szomorúság szaggatja szívünket, ha látnunk kell, milyen kevésbé szeretik a szeretetet. Segítenetek kell nekem, hiszen utoljára jövök hozzátok, ugyan nem legutoljára, de ebben a jelenéssorozatban utoljára. Azért jövök, hogy egész bizalmasan és teljes szeretetben kérjelek benneteket arra, hogy mindent, amit kívánok tőletek, adjatok meg nekem. Semmit se tartsatok meg! Semmit, saját akaratotokat se! Hasonlóvá kell válnotok Fiamhoz, hogy vigaszára legyetek. Viselnetek kell kereszteteket, hogy azt az utat járjátok, melyet Ő is járt elöttetek. Ezt az utat kell járnotok, mert ez az egyetlen út, amely a mennybe vezet. Azt a megbízást kaptam, hogy a lelkeket visszavezesse Fiamhoz. Ezt a megbízatást kell teljesítenem, és az én óhajom is, hogy teljesítsem ezt a megbízatást. Tekintsetek úgy szívemre, hogy az tele van szeretettel, és ki szeretne sugározni rátok. Szívem szeretné megtölteni szíveteket szeretettel, hogy szeressétek Istent. Vissza kell térnetek az Úrhoz! Szíve végtelen szeretetével szeret benneteket, és vágyakozva vár a lelkek megtérésére. Imádkoztatok, imádkoztatok, imádkoztatok, és ajánljátok fel szenvedésedet! Legkisebb szenvedésetek is értékes az ég számára, ha szeretettel viselitek, ha neki ajándékozzátok, ha azt mondjátok: Jézus, mindent neked ajánlunk az irántad való szeretetből! Az égnek szüksége van szívetek szeretetére, mert Ő az ég számára teremtett benneteket, hogy ezt a szeretetet örökké szerethessétek. Ne hagyjátok magatokat összezavarni! Ne hagyjátok, hogy tévútra vezessenek benneteket! Maradjatok engedelmesek a pápához, éljétek Isten parancsai szerint és az egyház parancsai szerint! Ha segítetek nekem megbízatásomban, meg fog térni a világ. A világ vissza fog térni az Úrhoz, és béke lesz. Éljétek szeretetben, melyet szívetekbe öntök, hogy az emberek lássák a ti szereteteket, mert ma csak akkor érhetitek el e kemény szíveket, ha szeretetben éltek, és Isten parancsai szerint. A szavak már nem érnek el hozzájuk. Szeressetek, gyermekeim! Istent és az embereket!"

Marion hallja, hogy Szűz Mária most a plébániatemplomhoz megy:

"Ott többen egymástól függetlenül fognak látni engem. Igen. Akik egymást nem ismerik, és titeket sem igen ismernek. De nem mindenki mondja el ezt."

Aztán Jézus Judith által szól:

"Gyermekeim! Mivel most elküldtem Anyámat a plébániatemplomba, magam jövök hozzátok. Már mondtam nektek, hogy szívem vágyakozik a szeretetetekre. Királyotok szeretnék lenni, a szeretet és az irgalmasság Királya. Azt szeretném, ha alázattal szeretnétek engem. Azt szeretném, ha alázattal fogadnátok engem. Azt szeretném, ha imádnátok engem, és ez az imádat a szeretet nagy tette kell legyen. Szívem a szeretetem jele, melyet már kinyilvánítottam Alacoque Szent Margit által. (Neki köszönheti az egyház Jézus Szíve imádását. 1647-1690-ig élt, utoljára a Paray-le-Monial-i rendházban.)

Szívem imádása út hozzám. Egy másik út Anyám Szeplőtelen Szívének tisztelete, amely azonban nem megy el szívem mellett, hiszen Anyám minden embert hozzám vezet. S azért jövök, hogy elmondjam nektek, hogy egyrészt milyen nagy az én örömöm, mert ennyi ember szeret engem, de nem mind szeret, és ezért szívem szomorú is. Szívem mindnyájatokat, és ez által az egész világot el akarja árasztani szeretetével, mely benne lakozik. Ez az a szeretet, amely Atyámtól származik, ez az a szeretet, amelyet el is küld a Szentlélek által. Ez az a szeretet, amely köztünk jelen van. Ti be vagytok vonva ebbe a szeretetbe. E szeretet része vagytok, mert az Atya és Én és a Szentlélek azért teremtettünk benneteket, hogy szeressetek minket.

Szeressetek engem! Szeressétek az Atyát, szeressétek a Szentlelket! Dicsőítsétek őt, mert ő azért van, hogy ebben a megtévedt korban mutassa nektek az utat, hogyan maradjatok hűek hozzám és az én egyházamhoz. Ébernek kell lennetek. Nyílt szívvel és gyermeki szeretettel kell imádnotok engem. Aki engem szeret, és aki imád engem, és aki földi helytartómnak engedelmeskedik, mindig tagja lesz egyházamnak. Az egyházat azért alapítottam, hogy megajándékozzalak titeket és minden embert a lehetőséggel, hogy megmeneküljenek a kegyelem által, melyet megszolgáltam a kereszthalállal megváltásotokat. Nem kárhozatra szántak benneteket. Az égnek szántak benneteket. Minden ember, aki a pokolra jut, maga akarja azt, mert Isten nem kárhozza el senkit.

És ezért kérlek benneteket, és már olyan sokszor kértelek benneteket Anyám által, akit elküldtem hozzátok: Térjete meg! Vegyétek komolyan a hitet, ne csak vonszoljátok, hogy aztán azt gondoljátok: Az utolsó pillanatban majd csak sikerülni fog. Az ellenség nem alszik. Nem alszik, és azon fáradozik, hogy sok lelket romlásba döntsen. Anyám már Fatimában megmondta nektek, hogy sok lélek jut pokolra, mert senki sem imádkozik értük. Ezért imádkozzatok, és segítsetek Anyámnak és nekem, hogy minden ember visszatérjen ahhoz, amire teremtették: Isten örök imádsására az égben. Ajánljátok fel erre szenvedésedet az én szenvedésemmel egyesítve! Ha nehéz lesz, tekintsetek a keresztre, mert ott én szeretetből szenvedtem értetek. Viseljétek kereszteteket, és kövessetek, mert csak úgy lehettek tanítványaim!"

Marion által:

"Már oly sok ember által beszéltem. (Marion Lourdes-ot látja és Fatimát.) Kérem, hogy vegyétek komolyan kéréseimet. Csak kettőt nevezek meg. Elküldtem Anyámat, most én magam jövök, ahogy más helyekre is eljöttem már, és eljövök."

Christine: Hallom őt, de nem látom. Ezt mondja:

"Küldetésemet befejeztem itt, Marpingenben. Ma még eljövök egyszer. De nem hagylak benneteket magatokra. Mindig jelen vagyok. Mindig itt vagyok Marpingenben, néhány ember

számára érezhetően is. Mindig itt vagyok, nem fogok elmenni, és mindennap várom, hogy eljőjtek hozzám. - Később, mikor már Szeplőtelen Szívem diadalmaskodott, sokan fognak majd látni engem Marpingenben újra. Aztán ismét szólni fogok gyermekeimhez. De ez egy későbbi korban lesz. Ebben a későbbi korban minden szív nyitva lesz már, mindenki hallhat majd engem. Isten ismét egészen az emberek között lesz. Ne féljetez tehát, gyermekeim! Célotok az az idő, amelyről beszéltem, és amely el fog jönni. Ezt ígérem nektek."

Marion által:

"Nem adok meg időpontot, mert csak a Mindenhatót illeti meg, hogy tudja azt. Bizakodjatok! Győzni fog a világban, és olyan idő jön el, amely sokkal szebb, mint bármi más azelőtt, teli az Istenbe vetett bizalommal. Nem adok meg időpontokat, mert én sem tudom megmondani, hogy mikor jön el. Ezt egyedül Isten tudja az ő mindenhatóságában, és ő dönt."

Christine által:

"Ne féljetez, gyermekeim! Ne féljetez! Megígérem nektek, az én összes gyermekemnek újra, meg újra, hogy mindig veletek leszek. Higgyétez el, és bízzatez bennem! Ezen kívül azt kívánom, hogy senki se találgassa ezt az időt, amiről az imént beszéltem. Bármennyit is számoltok, nem fogjátok kitalálni. Imádkoztatok inkább! Teljesítetez óhajomat, fogadjatez el mindent, amit én itt mondhattam, éljetez eszerint! És ne tékozzátok el időtöket számolgatásokkal és találgatással! Éljetez szeretetben, és szeressetez Istent!"

Most a látnokok és más tizenkét személy a Szűzanya utasítására egy út melletti kereszthez mennek. Még nem tudják, hol lesz ez. Claus Straßer vezet a kis buszt. Marion látja az előttük menő világító keresztet, amely csak a harmadik útkereszteződésnél áll meg, amely Winterbach és St.Wendel között található. A felirat így szól:

"Anno 1767. állította a kegyes Alzwiler Jézus Urunk keserves kínszenvedésének tiszteletére és Szent Wendel emlékére."

Szűz Mária Marionon keresztül szól:

„Jelenéseim a világban, amilyen ez is, nemsokára véget érnek. Aztán az emberek egy ideig nem fognak látni engem. De vezetem öket gondolataikban és talán sugalmazások által, ez Isten kezében van. Ezt nem tudom megmondani. Az új kor csak sokkal, sokkal később jön el, mert... az égben egész másképp telik az idő, mint a Földön. Most olyan időszak jön el, miután jelenéseim, melyeket jelenleg még folytatok az egész világon, befejeződnék, amikor az embereknek állást kell foglalniuk Isten mellett, vagy ellen. Később eljön az az idő, mikor már döntöttek, és aztán, aztán mindent nyíltan fognak látni, sokkal, sokkal később. Sok időbe telik ez."

Marion nem érti ezeket a szavakat, és kérdőn néz körül. Később a következő sugalmazást kapja: „Jelenések könyve, 20."

Christine által:

"És most el akarom mondani nektek, miért vezettelek ide benneteket. Nézzetez a keresztet! Hány keresztet láttatek már, míg én idevezettelek benneteket? Láttatek a keresztet valamelyikénél is bárkit állni és imádkozni? Láttatek valakit, aki megáll egy kicsit, és odamegy Fiamhoz, és imádkozik? Nem, egyedül hagyják Őt. Teljesen egyedül hagyják. - Észre sem veszik a keresztet. Fel tudjátok-e hát mérni, milyen fontos is a ti imátok, hogy

kinyíljanak a szívek? Nézzétek a keresztet, gyermekeim!"

Judith:

"Hány keresztet vittek már el az út mellől! Ez annak a jele, hogy az emberek eltávolodtak Istentől. Annak a jele, hogy az emberek felépítettek maguknak egy világot Isten nélkül. Ez rossz jel, mert így elvész a világ. De megneveztem már nektek a gyógyírt erre, és kérek benneteket, hogy ti elsőként igazodjatok ehhez, és imátok által lesz lehetőségem és erőm és hatalmam, hogy könyörögjem Atyámtól a világ megtérését.

Minden kereszt mellett ott térdelek az úton. Imádom Őt, Szeretem Őt helyettetek, hogy ne legyen olyan egyedül. De mindazonáltal azt kívánom, és ma könyörögve kérek titeket: Térjete vissza az én Fiamhoz! Üdvözlétek Őt, ha elmentek egy kereszt mellett! Ajándékozzátok neki szíveteket! Emeljétek fel szíveteket és tartsátok fel! Ugyanezt tegyétek, ha elmentek egy templom mellett, melyben Ő oly gyakran van egyedül és vár rátok. Annyira szeret benneteket, és minden kereszttel emlékeztet benneteket arra, amit értetek tett. Ezért nézzétek szenvedését, hiszen azért szenvedte el azt, hogy megmentse lelketeket, hogy utat törjön az ég felé és megnyissa nektek. Feltárta nektek a mennyet kereszthordozása és kereszthalála által. Korábban sokan állítottak keresztet azért, hogy mindig gondoljanak arra, amit jézus, az én Fiam értetek tett. Díszítsétek fel az út melletti keresztet is virágokkal! Tiszteljétek így az én isteni Fiamat!"

Marion által:

"Ezúttal nem jelenek meg látható alakban, mert a Fiam keresztjét akarom megmutatni. Nézzetek Őreá, mert Őreá akarom irányítani figyelmeteket, nem magamra. Én csak a közvetítő vagyok, Ő azonban Isten. Én csak imádkozom veletek, Ő azonban Isten."

E szavak alatt a látnokok nem látják Szûz Máriát, mert a keresztet akarja az üzenet középpontjává tenni. Most mindnyájan elmennek "Pio atya házába", ebédre, később szembe a Heck család házába is. A Szûzanya megígérte, hogy 15 óra után még egyszer megjelenik Härtelwaldban (Marpingenben).

E reggeli órákban 35 ezer zarándok várakozott kitarotán imádkozva és énekelve a kegyhelyen. Az erdőben és a mezőn táboroztak. Napsütéses, de mégis hideg nap volt. Sok operatőr hiába jött, mert nem sikerült a látnokokat kamera elé állítani, mások bosszankodtak azon, hogy semmi különös nem történt. A nagy tömegre való tekintettel imitt-amott feszültségek támadtak egyes agresszív személyek és a rend fenntartói között. Ahogy Christine és Marion alátámasztották, ezek helyi sátánisták voltak és szenzációra éhes emberek. De Szûz Mária megígérte, hogy az ellenséges oldal nem jut szóhoz. Röviddel 15 óra előtt járunk. Most mind bemennek a kápolnába, ami a fotósok csalódottságát még fokozza. Azt kérdezik egymástól, vajon a látnokok miért nem maradnak szokás szerint kívül a lezárt területen. Sok zarándok töltötte itt az éjszakát, fáznak és fáradtak, de látni akarnak és megélni valamit. És erre nem történik semmi. De az igazi imádkozók megértik, mit jelent ez. Szûz Mária nem turistákat akar, nem szenzációra éhes embereket, ő alázatot kíván, hitet és bizalmat. Egyébként egy jel szerepelt az ígéletben, ez délután valóban bekövetkezik. Marion még "Pio atya házában" üzenetet kap, hogy lesz egy fényjel, melyet az amatőr filmesek rögzítenek, és csak a film előhívása után vesznek észre. Délután 17 óra felé a mezőn többen láttak egy napcsodát és különösen szép fényjelenségeket. Aztán arról tudósít néhány zarándok, hogy állítólag láttak egy félórás napforgást; végül a nap állítólag szívvé változott.

A látók megállnak a kápolna bejáratánál arccal kifelé. Hirtelen térdre borulnak. A már jól ismert, elragadtató mosoly Marion arcán elárulja, hogy jelenést lát. Christine is átszellemül. Az operatőrök lökdösődnek, mindenki rögzíteni akarja az arcképeket. Szűz Mária Marion által szól:

"Gyermekeim, örülünk, ha imádkoztok. Imádkozzatok tovább, gyermekeim! Nagyon örülünk, ha imádkoztok és énekeltek. Annyira örülünk, ha imádkoztok és énekeltek."

Aztán Christine által:

"Gyermekeim, annyira örülök, és az én isteni Fiam is! Felvidítjátok szívünket imáitokkal. Imádkozzatok és örvendeztetek, hogy az Úr megnyilvánult előttetek! Azt szeretném, ha örömmel mennétek haza. Szívetek teljen meg boldogsággal! És ezt az örömet... adjátok tovább mindazoknak, akikkel találkoztok! Nyújtsátok mindenkinek kezeteket, és adjátok tovább örömeteket, és a szeretetet, melyet szívetekben hordoztok! Hirdessétek mindenütt az egész világon, hogy én, a ti égi Anyátok, mindig veletek vagyok, és nem hagylak el benneteket soha... és, hogy tartom az ígéretemet. Hirdessétek minden népnek, hogy Isten szeret benneteket gyengéitekkel és minden hibátokkal együtt. Vár rátok, és mindenkinek örül, aki visszatér hozzám. Hirdessétek, hirdessétek a világ minden táján:

SZERETÜNK BENNETEKET!!! "

Marion által:

"A hit felszabadítja az embert, boldoggá teszi. Felszabadítja. Semmi a világon nem szabadíthatja fel jobban, mint a hit, a hit Jézusban, a mi Urunkban és Istenben."

Christine átszellemülten írja le, amit lát. Az ég nyitva áll, a galambot látja, az angyalokat, a világító háromszöget Jézus szívével, a Szűzanyát, a koronát. "Minden csodaszép, tele szeretettel és örömmel." Aztán Marion meghatottan elimádkozza a Miatyánkot. "Nem kell félni a haláltól, az olyan szép! Semmitől sem kell tartanunk..." Marionnak elcsuklott a hangja; hallgat és imádkozik. Aztán utal arra, hogy milyen megerősítő számára az ekstázis, és hogy a Szűzanya most egy rövid szünetet tart. Christine még egyszer hallja:

"Hirdessétek mindenütt a világban: szeretünk benneteket!"

Ezután következik a Szűzanya utolsó marpingeni üzenete, melyet Judith által hirdet ki:

"Gyermekeim! E képek által, melyeket Marion és Christine leírtak, szeretnék bepillantást adni, hogy milyen csodaszép a menny. Marion által már mondtam, hogy nem kell félni a haláltól. A halál csak átmenet, átmenetel, függönyön való keresztülhaladás, hogy eljussatok az örök életbe, az örök boldogságba, hozzánk. Gyermekeim! Éljetek a szerint, amit ma mondtam nektek! Éljetek a szerint, valósítsátok meg azt életetekben, és segítsetek minden embernek, aki elmegy mellettetek, hogy ugyanazon az úton járjanak! Fogadjátok el őket ott, ahol vannak! Ne ítéljétek el senkit! Isten minden embert szeret, és így nektek is minden embert szeretnetek kell. Szavaimat, melyeket Marpingenben mondtam nektek, valósítsátok meg életetekben! Aztán éljétek úgy, ahogy Isten azt tőletek elvárja! Aztán éljétek úgy, hogy eljuthassatok az örök

boldogságba! Ha Isten parancsai szerint éltetek, nem kell félnetek a haláltól. A mennyország a jutalmatok harcotokért.

Életetek harc. Nem szabad elbátortalanodnotok, sem pedig felhagynotok a harccal és azt mondanotok: De hát ennek semmi értelme! Harcolnotok kell. Mondtam, hogy mindig veletek vagyok, hogy Szeplőtelen Szívemben hordozlak benneteket, és hogy szándékaitokat, azokat is, melyekkel ma idejöttetek, elviszem Isten trónja elé. Csak azokat a kívánságokat tudom teljesíteni, melyek az Atya tervében szerepelnek. Ma sok kegyelmet adhatok majd. Betegeket is fogok gyógyítani testben és lélekben. De azoknak is, akiket nem lehet meggyógyítani, erőt fogok adni, hogy szeretettel vigyék keresztjüket, hogy ez hasznára váljon a világnak, azaz, hogy segítsetek nekem ezzel visszahódítani a világot Isten számára, hogy minden ember úgy lássa a mennyet, ahogy azt Marion és Christine leírták.

A mennyország örök boldogság, és nem a fantázia szüleménye, melyről úgy tűnik, hogy néhány ember képzelet magának. Van mennyország, és van pokol. A döntést, hogy hol akar majd egyszer élni, minden ember maga hozza meg. Isten nem kárhoztat el senkit. Ezt maga az ember teszi, azáltal, hogy nem szereti Istent. Ezért kérek ma benneteket még egyszer: Tegyetek eleget kéréseimnek, kövessétek az egyház tanítását, legyetek hűek a pápához, éljete Isten parancsai szerint. Legyetek gyermekien alázatosak, egyszerűek és kicsik és hagyjátok, hogy én a ti égi Anyátok vezesselek benneteket! Mert csak egy óhajom van, és csak egy célom, hogy titeket az örök boldogságba vezesselek az én Fiamhoz, Jézushoz és Istenhez, az Úrhoz. Szeretlek benneteket, gyermekeim, és ma még egyszer elmondom ezt, hiszen ebben a korban ma utoljára jelenek meg itt. De ne féljete, veletek vagyok, mert Jézus odaajándékozott engem nektek a kereszt alatt, hogy Anyátok legyek, és hogy mit jelent, hogy Anya vagyok, meg fogjátok tudni, ha fogjátok a kezemet, és hagyjátok, hogy vezesselek benneteket. Fiam, Jézus és én is nagyon szeretünk benneteket. Kérek titeket, ezt sose felejtsetek szenvedésetekben! Mindig gondoljatok arra: Szeretünk benneteket! Nagyon szeretünk benneteket!"

Ezen utolsó szavakat követően a látnokok még egy ideig a zarándokokkal maradtak.

JELENSÉGEK

Június 20-án reggel 8 óra tájban már nagyon sok zarándok gyűlt össze és imádkozta a rózsafüzért. Egy férfi hirtelen felfigyelt a tömegben egy kék ruhát és fehér fátyolt viselő csinos fiatal nőre, aki bensőségesen imádkozott. Az volt rajta a feltűnő, hogy úgy nézett ki, mintha porcelánból volna. A férfi egy pillanatig azt hitte, talán egy színésznőt küldtek közéjük. Szólt is a feleségének, akinek ugyanaz volt a benyomása. Közben már gyermekük is régen a fiatal nőt nézte. Kiderült, hogy mások is észrevették a különös tüneményt. Mikor később feltámadt a szél, mindannyian látták, hogy a fiatal nő mellett lévő zászló lobogni kezd, fátyla azonban meg sem rebben a légmozgástól. Röviddel ezután a jelenés eltűnt, majd máshol újra felbukkant. Hogy került oda olyan gyorsan?! Az említett férfi sógornője, aki körbejárta a kápolnát, hogy jobban lássa és hallja a látnokot, a kápolna falán fölfedezett egy képet, mely pontosan azt a nőt ábrázolta, akit az imént láttak: Szűz Máriát. Ismételt, tapintatos puhatolozás nyomán derült ki, hogy a közvetlen közelében állók viszont nem látták.

Az említett személyek megfigyeléseiket jegyzőkönyvbe mondták, és kiderült, hogy más zarándokok is hasonló megfigyeléseket tettek (pl. az ottweileri B. család).

* * *

Petra, Marion korábban már említett barátnője, aki foglalkozására nézve ápolónő, az alábbi módon írta le megfigyeléseit:

"A rózsafüzér-imádság közben erős virágillatra lettem figyelmes és azt hittem, hogy intenzív parfümillatot érzek. Elindultam az illat irányába, de ekkor hirtelen megszűnt. Ezután a zarándokok között a jobb oldalon térdeplő fiatal lányt vettem észre. Fehér ruhája alatt kék aljat viselt és rövid fátyol volt rajta. Először csodálkoztam, hogy milyen bátor ez a lány, és csak után tűnt fel a szépsége.

Még aznap délután ügyeletes voltam a kórházban. Kolléganőm, aki szintén ott volt a kápolnánál, kérdezősködött a fiatal lányról, mert neki is feltűnt. Több helyütt látta, és csodálkozott, milyen gyorsan változtatja a helyét."

* * *

És íme egy másik beszámoló: Ugyanaznap este Claus, az egyik rendfenntartó arra hívta fel figyelmemet, hogy a jelenések kezdetekor elhallgattak a madarak. Valóban teljes csönd lett. De, alighogy véget ért a jelenés, a madarak újra dalolni kezdtek, és mindez este 9-kor történt! Kíváncsi volnék, hány embernek tűnt ez föl?

* * *

Egy nő írásban közli velem, hogy az egyik jelenésnél jelen volt, de ezt az egészet csalásnak tartotta. Éjjel volt egy álma: Megjelenik neki a Szűzanya teljesen fehérbe öltözve, rózsafüzérrel a kezében, fejével barátságosan bólint. Néhány nappal később kezébe akad egy papír az üzenetekkel, és a Szűzanya leírásával. Nagy meglepetésére erről pontosan ráismer az álmában látott képre. Ettől teljesen megváltozott, és meg van győződve a marpingeni jelenések valódiságáról. (G.D., Riegelsberg).

* * *

„Június 13-án a jelenések alatt csodálatos virágillatot éreztem. Amikor férjem és én faxon olvastunk egy marpingeni tudósítást Braunschweigben ismerősöknél, mindhárman nagyon intenzíven éreztük ezt az illatot.” (G.K., Braunschweig).

* * *

"Én, C.H. megerősítem, hogy augusztus 30-án, mikor a jelenések színhelyéről vizet hoztam, egészen erős rózsaillatot éreztem." (CH., Diersbach).

* * *

"Augusztus 21-én, szombaton Härtelwaldban voltam. Naplemente előtt egy negyed órával a mezőről láttam a napot, amint enyhén elfordult, és lassan jött felém. Pereme 5-10 cm szélességben rózsaszín-viołaszínû volt." (A.M.G.)

„Június 13-án véletlenül Marpingenben voltam... A jelenés idején meglepetésemre egy 20 m2 nagyságú fényszőnyeget láttam lejönni, fehér volt, és világos kövek díszítették, később újra felemelkedett." (I.S., Esch)

* * *

Amikor a jelenés történt, lágy zenét hallottam, melyet valamilyen hangszer kísért. Tartós összhangzat volt. Sosem felejttem el ezt a csodálatos zenét. Hallottam, amikor jött, és amikor elment." (G.M. P, Walpershofen).

* * *

Abban a pillanatban, amikor a Szűzanya megjelent, erős zúgást hallottam. De levél sem mozdult a fákon. Olyan volt, mintha egy vihar előtt nagy szél támadna" (G.F. Püttlingen).

* * *

2001-ig összesen 45 illatészlelést, 20 fény és napvíziót, 11 gyógyulást (melyek orvosilag még igazolásra szorulnak) 15 jelenést és 3 megtérést regisztráltak.

IRODALOM: Jörg, Müller: Máriáról beszélni veszélyes /Mi történt Marpingenben?/.2001. Masszi Kiadó. Budapest.

Forrás : <http://www.freeweb.hu/jelenesek/marpingen1.html>